

הפזורה

WORKS IN TRANSLATION

There are many ways in which to explain what translation entails, but even the most varied explanations agree that translation occurs between human languages and cultures. That is to say, languages are a cultural means of expressing what 'culture' is. The act of translation to and from languages - and within language itself - has a political aspect, as it represents a culture, nation or perception (ideology). However, languages can also be categorized by disciplines - the language of law, of technology, of art or music. In these, translation occurs within the language itself, rather than with another language outside of it. This internal dynamic of translation changes the political nature of the dialogue, from conducting a discussion between various

עבודות בתרגום

ייתן לפרש את פעולת התרגום בדרכים שונות אך סביר שלרוב המכנה המשותף בין פרשנויות אלו יהיה ההסכמה שתרגום מתבצע בין שפות אנושיות או תרבויות. כלומר שפות הן כלי ביטוי תרבותי של 'התרבות'. לפעולת התרגום וגם לשפה עצמה יש מימד פוליטי כמייצגות תרבות, לאום או תפיסת מציאות (אידאולוגיה). אך ייתן גם להציע חלוקה של שפות על פי פרקטיקות - שפת החוק, שפת הטכנולוגיה, שפת האמנות, המוסיקה וכו', בשפות אלו מתבצע התרגום בתוך השפה עצמה ולא בין שפה אחת לאחרת. ההצבה של התרגום והשפה על הספירה הזו משנה את המימד הפוליטי שלהן מכזה העוסק בדיאלוג בין תרבויות ובין לאומים לכזה אשר מצוין את השפה והתרגום כקשר בין האדם לעולם בו הוא חי.

הטענה שהשפה לא נולדה ככלי לתקשורת אלא שמקורותיה בהמשנה שעשה האדם לעולם, קשורה לרעיון לפיו השפה היא מדיום בו בא לידי ביטוי סוד הקיום האנושי. לרעיון זה שורשים דתיים והוא פותח על ידי הרומנטיקה הגרמנית למשל אצל הרדר (Treatise on the Origin of Language, 1772) והומבולט (On the Diversity of Human Language Construction).

cultures and nationalities, and places it between humans and the world they live in.

The claim that language was created not as a means of communication but rather as human kind’s way of conceptualizing the world correlates with the concept of language as a means of expressing the very essence of human existence. This idea is rooted in a religious viewpoint and was developed by German Romanticists, such as Herder (Treatise on the Origin of Language, 1772) and Humboldt (On the Diversity of Human Language Construction and its Influence on the Mental Development of the Human Species, 1836). They investigated the source of diverse languages and the way in which these languages communicated within themselves and with each other. They spoke of the “magic of language”. Walter Benjamin spoke of “the Primary problem of language” (On Language as Such and on the Language of Man). He claims that reducing the human language to a mere vehicle of information between people is a bourgeois concept that belittles its sources and its significance. He objects to the instrumentalists’ approaches to language, expressed by thinkers such as John Dewey, who described language as a contrivance of thought. He claims that although thought and language are not identical, still language is essential for thought and for communication and must be understood through this perspective. (How We Think, Chapter 13: Language and the Training of Thought).

The idea that language expresses the relation between human kind and the world around them is rooted in Jewish tradition, according to which the human language has the power to name all that is within the world. The act of naming mirrors God’s creation of the world with words. This correlation between words and creation can be found in ‘Sefer Yetzirah’ (the ‘Book of Creation’), a book of Jewish mysticism that demonstrates the creative power of letters in forming the world^A.

And so the story of Creation can be seen as a process where God named all that is within the world into existence and gave human kind a language based on names. The first chapter of the book of Genesis tells the tale of how the world was created with the Word of God, how God spoke the world into being: “And God said, Let there be light: and there was light... And God called the light Day, and the darkness he called Night... And God called the firmament Heaven... And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas...”

The act of creation was then completed with passing on this gift of naming to human kind: “And out of the ground the LORD God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto Adam to see what he would call them: and whatsoever Adam called every living creature, that was the name thereof”.

In certain Cabbalist traditions this ability of naming and even language itself are manifestations of human kind’s bond with God, as they perpetuate the act of creation- this is also the reason why letters are used in the creation of man from “Golem”. This power safeguards the connection to God and to the world of things, and it provides a continuous translation of things, of a silent language of things, into the language of human kind.

In the expulsion from Eden language played a major role. From that moment onward the direct link between knowledge and language was broken, and language was no longer merely the act of naming. This is the birthplace of human speech. The story of Babel tells us the reason for the multitude of languages. Genesis (chap.11): “And the whole earth was of one language, and of one speech. And it came to pass, as they journeyed from the east, that they found a plain in the land of Shinar; and they dwelt there. And they said one to another, Go to, let us make brick, and burn them thoroughly. And they had brick for stone, and slime had they for mortar. And they said, Go to, let us build us a city and a tower, whose top may reach unto heaven; and let us make us a name, lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth. And the LORD came down to see the city and the tower, which the children of men builded. And the LORD said, Behold, the people is one, and they have all one language; and this they begin to do: and now nothing will be restrained from them, which they have imagined to do. Go to, let us go down, and there confound their language, that they may not understand one another’s speech. So the LORD scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city. Therefore is the name of it called Babel; because the LORD did there confound the language of all the earth: and from thence did the LORD scatter them abroad upon the face of all the earth”.

The biblical stories of the Expulsion from Eden and Babel describe a process whereby language is divorced from the experience of the world; a space is created between words and things, between signifier and signified. Human speech is transformed into a process of translating God’s language; this is the language of things, a language that human kind once knew and used in order to connect with the world, a direct and silent link that needed no words or grammatical content to provide meaning. Words are no longer unequivocally associated with things in the world, but rather refer to them obliquely through their use to express human kind’s views of the world.

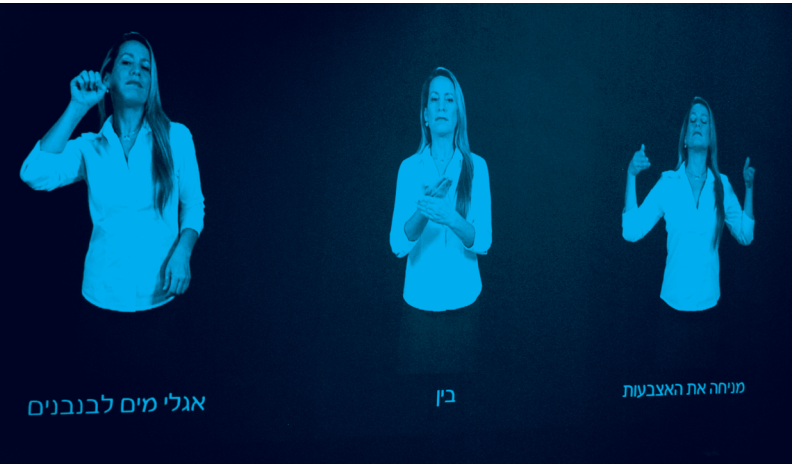
Introducing this distancing process into the discipline of linguistics, Ferdinand de Saussure claimed that the distance between signifier and signified is arbitrary and that language

(and its Influence on the Mental Development of the Human Species, 1836 אשר ניסו להבין את מקור השפות השונות, התקשורת ביניהן ובתוכן ודיברו על “הקסם של השפה”. וולטר בנימין דיבר על ה”בעיה הראשונית של השפה” (On Language as Such) and on the Language of Man). הוא טען שלצמצם את השפה האנושית לכלי תעבורה של מסרים בין בני אדם, הוא רעיון בורגני אשר ממעיט בחשיבותה ובמקורותיה. היה בכך משום ביקורת לגישות אינסטרומנטליות כלפי השפה שדוגמא להן ניתן למצוא אצל ג'ון דווי אשר תיאר את השפה ככלי של המחשבה. הוא טען שאמנם שפה ומחשבה אינן זהות אולם השפה הכרחית לצורך המחשבה ולצורך התקשורת וכך יש להבין אותה. (Chapter 13: Language and the Training of Thought

לרעיון ששפה מבטאת את הקשר של האדם לעולם יש מקורות במסורת היהודית על פיה לשפה האנושית יש את הקדימות לתת שמות לדברים בעולם. ברעיון זה יש הד לפעולת הבריאה של האל שנעשתה במילים. את הרעיון המקשר בין מילים לבריאה ניתן למצוא ב”ספר יצירה”, חיבור של מיסטיקה יהודית, בו מוצגת ההנחה שצירוף אותיות הוא הטכניקה של בריאת העולם^A.

כך ניתן לקרוא את סיפור הבריאה כתהליך בו נתן האל בכל דבר סימן ולאדם שפה המבוססת על שמות. בפרק א בספר בראשית מסופר שהעולם נברא דרך ציווי האל, בדיבור, על הדברים שיהיו: "ויאמר אלוהים יהי אור, ויהי אור --- ויבדל אלוהים בין האור ובין החושך, ויקרא אלוהים לאור יום ולחושך קרא לילה...ויקרא אלוהים לרקיע שמים...ויקרא אלוהים ליבשה ארץ ולמקווה המים קרא ימים"

מלאכת הבריאה הושלמה על ידי יכולת נתינת השמות לאדם. בבראשית פרק ב' כתוב: "וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים מֶן-הָאֲדָמָה, כָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם, לְרִאיוֹת מֶה-יִקְרָא-לוֹ; וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה, הוּא שְׁמוֹ. וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת, לְכָל-הַבְּהֵמָה וְלָעוֹף הַשָּׁמַיִם, וְלֹכֵל, חַיַּת הַשָּׂדֶה"

רומי אחיטוב ואורית קרוגלנסקי | לשון אחר
עבודת וידאו רב ערוצית | 2007
Romy Achituv and Orit Kruglanski | Other
Words | Multi-channel video work

במסורות קבליות מסוימות היכולת לתת שמות ואף השפה עצמה הם ביטוי לקשר בין האדם לאל בכך שהם מהווים המשך לפעולת הבריאה, מכאן גם העיסוק בבריאה של אדם מגולם על ידי שימוש באותיות. יכולת זו שומרת על הקשר עם האל ועם עולם הדברים ומייצרת תרגום בלתי פוסק של שפת הדברים; שפה אילמת, לשפת האדם.

ביציאת אדם מגן העדן יש לשפה תפקיד מרכזי. מרגע היציאה הקשר הישיר בין ידע לשפה נקטע והשפה מפסיקה להיות מבוססת על נתינת שמות בלבד. זהו המקור לשפה האנושית.

סיפור בבל מתאר את הסיבה לריבוי השפות האנושיות. בבראשית (יא, א-ט): "וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שְׂפָה אֶחָת ודְבָרִים אֶחָדִים. וַיְהִי בְנִסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמָּצְאוּ בְקֶעֶז בְּאֶרֶץ שֹׁנֶעַר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם. וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ, הֲבֵה נִלְבְּנָה לְבָנִים וְנִשְׁרָפָה לְשָׂרָפָה; וְנַתִּי לָהֶם הִלְבְּנָה לָאֶבֶן וְהַחֲמַר הִיָּה לָהֶם לְחֹמֶר. וַיֹּאמְרוּ, הֲבֵה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם, וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם כִּן פֶּהוּ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. וַיַּךְ ה' לִרְאֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. וַיֹּאמֶר ה', הֵן עַם אֶחָד וּשְׂפָה אֶחָת לְכָלם וְזֶה, הַחֲלֹם לַעֲשׂוֹת; וְעַתָּה לֹא יִבְצֵר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת. הֲבֵה נִרְדֶּה וְנִבְלֶה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְת רֵעֵהוּ. וַיַּפֵּץ ה' אֹתָם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וַיַּחֲדְלוּ לִבְנֹת הָעִיר. עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל, כִּי שָׁם בָּבֵל ה' שִׁפְת כָּל הָאֲרָץ, וּמִשָּׁם הִפְצִים ה', עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ."

מרקוס קואטס | מקהלת השחר
מיצב וידאו רב ערוצי | 2007
Marcus Coates | Dawn Chorus
Multi-channel video installation

עני הסיפורים המיקריים מתארים תהליך של התרחקות בין השפה לחייית העולם, בין מילים לדברים, בין מסמן למסומן. השפה האנושית הופכת להיות תהליך של תרגום של שפת האל, שפת הדברים, אותה הכיר האדם בעבר ודרכה שמר על קשר עם העולם, קשר ישיר ואילם שלא היה זקוק למילים ולתוכן דיקדוקי כדי למסור משמעות. המילים אינן קשורות יותר קשר ישיר לדברים בעולם אלא קשר עקיף, דרך האדם אשר מבטא בעזרתן את השקפתו עליו. מי שניסח את תהליך ההתרחקות הזה כחלק מתורת הבלשנות היה פרדיננד דה סוסייר

is a self-contained unit that cannot in any way transfer meaning about the world around us. Consider language under Saussure as a story about reality, a translation of reality- and not reality itself. The story language tells of reality comes from the pages of its cultural contexts, where the words used to describe even elemental natural phenomena, viewed equally from various parts of the world, differ from language to language. These cultural differentiations are reflected in human speech. When Walter Benjamin talks about the task of the translator^B he tries to overcome this differentiation. In order to arrive at real meaning - a meaning that deals in truth - there is a need to circumvent the culturally dependent content that is the first layer of language and delve deeper into the structure of language^C, where lie the remnants of that primitive universal tongue, that which conversed directly with the language of things, the words of God, which was the Word of Creation. Signifying words become obstacles that hinder experience and the meanings that language is meant to convey are now found only where language falters- in the silences and intervals, in the places where we are at a loss for words, in facial expressions and paces of breathing.

The act of translation from expression to language – the task of the translator – is then to transfer the heart of language, the mark of things, from one language to the next; one must convey that layer of meaning that is beyond the literal, beyond content. One must impart that meaning within the form and structure of language. The contrast between languages is even more overt in all those experiences that elude verbal communication- in those spaces between things, in the implied and even secret. The interrelations between a language and its non-verbal elements is that layer of communication that cannot be translated from one language to the next and for which one must try to find equivalent counterparts so that hidden meanings are not lost in the process.

Paul Ricœur’s ‘On Translation’ offers a different approach. He portrays the translator as someone who must accomplish his work by abandoning the fantasy of the language of Eden, of a universal tongue. The translator performs a work of remembering, where he duplicates a reality that is unavailable but still exists in perception as a discrete object. This remembering involves effort and like the translation itself, it is flawed, and so begins the translator’s mourning. The translator acknowledges that he may never produce a perfect counterpart, that he must surrender the perfect translation. This space between source text and translation which holds an inkling of universality, this very place that must be discarded- this is the rift between content and structure that provides non-verbal significance; this is the avenue for interpretation and reprove, the place that holds more meanings free of cultural constraints. The artwork in this exhibition examines this space in different ways.

Adriana Garcia Galan (Colombia) deals in the political power of words and language. In her work “Government Program” there are two beat boxers reciting speeches of the two French presidential candidates: Ségolène Royal and Nicolas Sarkozy. Coming from the hip hop scene, beatboxing holds to the tradition of dealing in social and political questions. By inserting a rhythm and a beat, Garcia Galan undermines the content of the two candidate’s speeches. Her use of music, facial expressions, and body language give power to form over content and transform it into a more conceptual, more universal language. This merge of content, belonging to the political establishment, with form, belonging to political protest, questions the significance given to political propaganda and its influence, and it implies that the political propaganda of today is merely form hollow of content¹.

The starting point for “Approach” by Eva Koch (Denmark) is Dante’s The Divine Comedy, written in the 14th century. Koch uses the third part, “Paradise”. In these verses Dante is led by Beatrice into the divine light of Paradise where he sees beauty and perfection that cannot be described in words and he realizes that any attempt at description would be lacking because human memory and human language are just fragments of the divine language. In Koch’s work one sees an assembly of people using sign language and hears a resounding voice reciting text. The signing and the voice quote Dante as he asks for the gift of remembering and the ability to give words to the experience he has undergone in Paradise. Koch holds the viewer in the space between the spoken and the heard, the heard and the seen. She allows us to compare the meaning within words and the meaning within form and presents an ongoing simultaneous translation of a text that speaks of the constraints of language. This work of translation from one language to the next allows for varied interpretations and makes language as elusive as the very experience Dante describes in the Divine Comedy².

In the work “The Whisper Heard” Imogen Stidworthy (UK) presents Severin Domela, aged three, who is in the process of learning to speak, and Tony O’Donnell who has aphasia, a condition following a stroke that affects the language faculty of the brain. Stidworthy recites a text for both of them and they are asked to repeat it. O’Donnell voices his thoughts while trying to give meaning to the words he hears. He can understand the meaning of the story but not the individual semantic expressions. As he listens he translates the text and finds new words for this meaning. Domela repeats what he hears and because he is in the process of learning he can engage with whatever linguistic meaning he can grasp and sometimes also the form or sound of the language. For both of them language

שטען שהמרחק בין מסמן למסומן הוא שרירותי ושהשפה מסוגרת בתוך עצמה ואין ביכולתה להעביר דבר לגבי העולם שסובב אותנו. כלומר השפה היא סיפור על המציאות, תרגום של המציאות, ולא המציאות עצמה. הסיפור ששפה מספרת על המציאות הוא תלוי תרבות והקשר ולכן גם מילים המתארות תופעות טבע בסיסיות, הנצפות בצורה זהה במקומות שונים, יקבלו מערכת ייצוג שונה של מילים בין שפה לשפה. הבידול התרבותי משתקף בשפה האנושית. כאשר וולטר בנימין מנסח את התפקיד של המתרגם^B הוא מנסה להתגבר על הפיצול הזה. כדי להגיע למשמעות אמיתית – משמעות אשר עוסקת באמת יש צורך להתרחק מהתוכן תלוי התרבות אשר נמצא ברובד הראשוני שהשפה מתקשרת איתו ולעסוק במבנה שלה בו חבויים השרידים לשפה האוניברסלית הקדומה, זו שהיתה בקשר ישיר עם שפת הדברים, שפת האל אשר היתה גם שפת הבריאה. המילים המסמנות מהוות מחסום בפני החוויה ואת המשמעויות שהשפה יכולה להעביר ניתן למצוא היכן שהיא אינה קולחת – במעצורים, בהפסקות, במקומות בהן חסרות לנו מילים, בהבעות הפנים, בנשימה.

משימת המתרגם היא אם כן להעביר את הגרעין של השפה, את החתימה של שפת הדברים, משפה אחת לשניה, להעביר את אותה שכבה שהיא מעבר למשמעות המילולית, מעבר לתוכן, את המשמעות הנמצאת בצורה ובמבנה של השפה^C. הפערים בין השפות בולטים ביותר באופן הביטוי של מה שאינו ניתן לתקשור מילולי: מה שמצוי בין הדברים, הנרמז, אפילו הסודי. היחסים שכל שפה מקיימת עם המרכיבים הלא-תקשורתיים שבה הם הרובד שלא ניתן לתרגמו משפה לשפה ויש לנסות למצוא לו מקבילה על מנת שהמשמעויות החבויות בו לא ילכו לאיבוד.

פול ריקר בספר “על התרגום” מציע גישה שונה. הוא מתאר את המתרגם כמי שצריך לבצע את עבודתו מתוך זניחה של הפנטזיה על שפת גן העדן, על שפה אוניברסלית. המתרגם צריך לבצע עבודת זיכרון בה יש לתעתק מחדש את המציאות זו שאינה נגישה אלא נמצאת בתודעה כאובייקט נפרד. ההיזכרות כרוכה במאמץ וכמו התרגום היא אינה מושלמת, וכאן יש מקום לעבודת האבל של המתרגם. ההכרה שלעולם לא יוכל לייצר עוד פעם את אותו הדבר, הכורח לוותר על התרגום המושלם. הפער בין המקור לתרגום שלו, המקום בו נמצאת הרמיזה לאוניברסליות, המקום בו יש לוותר עליה, הוא הפער בין התוכן למבנה הנושא משמעות שאינה מילולית, הוא המקום בו יש מרחב לפרשנות ולשהות, הוא המקום בו חבויות משמעויות נוספות, כאלו החוצות גבולות תרבותיים. העבודות בתערוכה בוחנות את המרחב הזה בדרכים שונות.

אדריאנה גרסיה גלאן | תכנית ממשלתית
וידאו | 24'32" | 2007
Adriana Garcia Galan | Government
Program | 32'24" | Video

אדריאנה גרסיה גלאן (קולומביה) עוסקת בשפה, במילים ובכוחן הפוליטי. בעבודה “Government Program” (תכנית ממשלתית) נראים שני “Bit Boxers” (ביט בוקסרים) שמדקלמים נאומים של שני המועמדים לנשיאות צרפת בבחירות האחרונות: סגולאן רויאל וניקולא סרקוזי. ל־Bit Box כדאנר ששוייך לסצינת הראפ וההיפ הופ, יש מסורת של עיסוק בשאלות פוליטיות וחברתיות. על ידי הכנסה של קצב וביט מערערת גרסיה גלאן את הקדימות של התוכן בנאום של המועמדים לנשיאות. השימוש שהיא עושה במוסיקה, בהבעות פנים, בשפת גוף, שם בחזית את הצורה על חשבון התוכן וממיר אותו לשפה מופשטת יותר, אוניברסלית. החיבור בין התוכן ששוייך למסד הפוליטי לצורה ששייכת למחאה הפוליטית מעמיד בספק את החשיבות המיוחסת לתעמולה פוליטית ולהשפעתה ומרמז על העובדה שתעמולה פוליטית כיום היא כולה צורה ומראה ללא כל חשיבות לתוכן הדברים¹.

נקודת המוצא של העבודה “Approach” (התקרב) של **אוה קוך** (דנמרק) היא “הקומדיה האלוהית” של דנטה שנכתבה במאה ה-14. קוך עושה שימוש בקטע מקאנטו 1 של הפרק על גן העדן. בחלק זה דנטה מובל על ידי ביאטריס לאור האלוהי בגן העדן. הוא רואה יופי ושלמות שאינם ניתנים לביטוי מילולי ומכיר בכך שכל תיאור שיתן יהיה חסר מכיוון שהזיכרון האנושי והשפה האנושית הם רק חלק מהשלם האלוהי. בעבודה של קוך נראה מעגל של אנשים המשתמשים בשפת הסימנים. בנוסף נשמע קול מקריא טקסט. האנשים והקול מצטטים את דנטה כשהוא מבקש את הכוח לזכור ואת היכולת לתת מילים לחוויה שהוא חווה בגן העדן.

אוה קוך | התקרב
וידאו | 23'23" | מיצב וידאו | 2005
Eva Koch | Approach
Video installation | Video 23'23"

is not necessarily connected to content, but rather to form and sound, to Stidworthy’s facial expressions and voice.

The text Stidworthy recites to O’Donnell and Domela is an excerpt from Jules Vernes’ ‘Journey to the Centre of the Earth’, the story of a hero, Axel, who goes on an adventure with his uncle, a scientist, into the heart of the earth. In the chapter that Stidworthy recites Axel has just woken from unconsciousness and he must now navigate a path up and out of a labyrinth of underground tunnels. He loses contact with the outside world and no longer trusts his senses. He hears his uncle calling out to him but eventually loses his way entirely. In ‘The Whisper Heard’ language loses its ability to determine meaning. Language is disassembled into sounds and voices through O’Donnell and Domela’s translation and imitation, as they emphasize the gap between it and the world it describes. It becomes a source of uncertainty because of the process it undergoes with each of the participants. ‘Journey to the Centre of the Earth’ also shows how the uncle’s voice, the voice of authority and knowledge, loses its ability to describe the world and how Axel must rely on his own powers to translate what he sees and give it meaning^C.

Marcus Coates (UK), along with Geoff Sample (birdsong expert and wildlife sound recordist) used fourteen microphones to record birds in their natural habitat for two weeks. The recordings of each song were slowed down up to 16 times from the original. Human participants were then asked to listen and mimic the birdsong while being filmed. This film of the humans singing was then sped back up to the original recording speed and thus human voices are transformed into birdsong. This is how ‘Dawn Chorus’ was created in a process of technological dismantling and reconstruction. Besides the similarities between human and bird voices, there are also similarities of behavior and body language^D.

Artur Zmijewski’s (Poland) work is the second part of a project called “Singing Lessons”, created with the help of deaf teens. It was recorded in 2002 in the St. Thomas Church in Leipzig where Bach spent so many years and where he is also buried. Deaf or very hearing impaired boys were asked to sing Bach cantata 147: ‘Herz und Mund und Tat und Leben’. It includes a text asking Jesus to hear their voice as part of their Christian confession. Similar to other works by Zmijewski, there is a struggle to overcome disability, to ignore it, but this attempt is doomed to fail and it is the viewer-listener who is finally asked to overcome social norms that define the boundaries of normalcy and to accept the disability. In a conversation with Sebastian Cichocki, Zmijewski describes the conditions under which people with no disabilities accept the disabled as “the terror of normality” and the disabled only get a ticket into the ‘non-disabled’ world when they try to imitate normal behavior.

The work blurs the clarity of the sung text and the failure of the singers to sing it, makes it incomprehensible, but the significance of the original work is still present in the physical effort, the real attempt to correctly sing expressed in the singer’s facial expressions and body language. Sound and image together create meaning that is impossible to express, such that lies between the original text of the cantata and a new text but understood^E.

In ‘Other Words’ Romi Ahituv (Israel) and Orit Kruglanski (Israel) document the reading of stories in sign language and add its translation in subtitles (short texts written by Orit Kruglanski- ‘eleven short notes to my psychopathic lover and several other nights’). The work deals in the limitations of language as a tool for expression and hearing. It demonstrates the gap between the building blocks of vocal language- sound, the silences between the words- by presenting text simultaneously in two languages, in written Hebrew and signed Hebrew. Viewing the work is a deciphering process that operates on each axis of interpretation- between written and signed words. The translation between languages is minimal in terms of semantics and presents an almost perfect set of physical parallels for each written expression. And so the viewer must unravel meaning in that space amid words and the form that shapes them, the physical expression that represents them and the gap between them^F.

In all the artwork presented in the exhibition, “Works in Translation”, there are processes of breaking apart, of delay, of translation and transference, and finally of building that deals in the way in which language can convey content. Through this exhibition we also ask whether and how language expresses that which is impossible to express and pass on. In these artworks language is stripped to its foundations, it is broken down into notes, syllables, words- into the raw form of sound where lies the form of language, which is in itself also an avenue to communication.

+++++
In the framework of the ‘Ha’Pzura’ project we have asked Yossi MarHaim and Michal Naaman to exhibit the work “The Loudest Points” as a special collaborative project.

“The Loudest Points” is comprised of enlarged prints of Michal Naaman’s works done in 1977, entitled “The Bird’s Gospel” (“the fish believes in the bird”). In this collage a photograph of a bird’s head is paired with a photograph of a fish body, creating a new, hybrid image- a kind of ‘siren’. The original work is made with photographs taken from the Natural Life Encyclopedia and

קוף משהה את הצופה בפער בין השפה המדוברת לשפה הנישמעת, בין הנשמע לנראה. היא מאפשרת ליצור השוואה בין המשמעות המילולית לצורנית ומבצעת למעשה תרגום סימולטני מתמשך של הטקסט המדבר על מוגבלות השפה. פעולת התרגום, המעבר משפה לשפה, יוצרת ריבוי אפשרויות קריאה וגורמת לשפה עצמה להפוך לחוויה חומקת בדיוק כמו החוויה אותה מתאר דנטה בִּיקומדיה האלוהית².

אימוג'ן סטידוורת'י (אנגליה) מציגה בעבודתה, “The Whisper Heard” (הלחישת הנשמעת) את סוורין דומלה, בן שלוש, שנמצא בתהליך למידת הדיבור, ואת טוני אודונוול הסובל מאפזיה, מחלה המופיעה לאחר שבץ מוחי ומשפיעה על יכולת הדיבור. סטידוורת'י מקריאה לשניהם טקסט עליו הם מנסים לחזור. אודונוול מתאר את מחשבותיו בזמן שהוא מנסה לתת משמעות למילים שהוא שומע. הוא מסוגל להבין את המשמעות של הסיפור אך לא את הביטוי הדיקדוקי של כל מילה. תוך כדי האזנה הוא מבצע תרגום של הטקסט ומוצא מילים חדשות למשמעות שלו. דומלה חוזר על מה שהוא שומע, מכיוון שהוא נמצא בתהליך למידה הוא יכול להתחבר לתוכן אותו הוא מבין ולפעמים לצורה ולסאונד של השפה. עבור שניהם השפה נושאת משמעות לא דווקא בתוכן אותו היא מעבירה אלא בצורה, בצליל, בהבעת פניה של סטידוורת'י, בקולה.

אימוג'ן סטידוורת'י | הלחישת הנשמעת
מיצב מולטימדיה | 2003
Imogen Stidworthy | The Whisper Heard
Multimedia installation

הטקסט שסטידוורת'י מקריאה לאודונוול ודומלה לקוח מתוך הספר של דיווין וורן “מסע אל בטן האדמה” (Travel to the Center of the Earth) בו מתואר הניבור אקסל שיוצא למסע עם דודו המדען אל בטן האדמה. בקטע שסטידוורת'י מקריאה אקסל מתעורר ממצב של חוסר הכרה והוא מחפש את דרכו במבוך של תעלות תת קרקעיות. הוא מאבד את הקשר לעולם החיצון ואת היכולת לסמוך על חושיו. הוא שומע את הקול של דודו שקורא לו אך בסופו של דבר מאבד את הדרך לנמרי. בעבודה The Whisper Heard מתפרקת הסמכות של השפה ככוח מארגן של משמעות. היא מפורקת לצלילים, לקולות על ידי פעולות התרגום והחיקוי של אודונוול ודומלה אשר מדגישות את הפער בינה לבין העולם אותו היא מתארת. היא הופכת למקור של חוסר ודאות בגלל תהליכי העיבוד שהיא עוברת אצל כל אחד מניבורי העבודה. גם בספר הקול של הדוד המדען, קול הסמכות והידע, מאבד מכוחו לתאר את העולם ואקסל נוקק ליכולותיו האישיות כדי לתרגם את מה שהוא רואה ולתת בו משמעות³.

מרקוס קואטס (אנגליה), בשיתוף עם גיאוף סמפל (מומחה להקלטות של עולם החי ושל ציפורים), הקליט במשך שבועיים ציפורים בסביבתן הטבעית על ידי ארבעה עשר מיקרופונים. מהירות ההשמעה של ההקלטות הורדה אחר-כך עד פי - 16 מהמהירות המקורית. הציוצים המואטים הושמעו לשחקנים אשר חיקו את הצליל וצולמו. לאחר הצילום הועלתה חזרה מהירות ההקלטה למהירות המקורית והקול האנושי הומר לקול של ציפור. כך נוצרה העבודה “מקהלת השחר” (Dawn Chorus) בתהליך של פירוק ובניה טכנולוגי. בנוסף לדמיון בין הקול האנושי לזה של הציפורים, התגלו סימנים של דימיון גם בהתנהגות ובשפת הגוף. כדי ליצור את חיקוי הצליל והמנגינה של שירת הציפורים היה צורך להאט אותה, לעוות אותה על מנת שתתאים למנגד האנושי, לפרק אותה ולבנות אותה מחדש. קואטס משחק בשפה שהיא כולה צורה והופך את האנשים הדוברים אותה לנשאים של משמעות שכולה נמצאת בקול ובגוף. פעולת התרגום כאן היא לחלוטין טכנית, ללא כל זיקה לתוכן⁴.

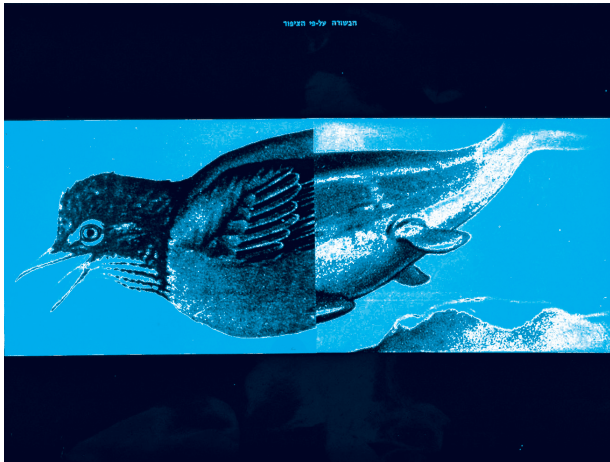
ארתור זמייבסקי | שיעור זימרה II
וידאו | 16'35" | 2003
Artur Zmijewski | Singing Lesson II
Video | 16'35"

העבודה של **ארתור זמייבסקי** (פולין) היא החלק השני של פרויקט “שעורי זימרה” (Singing Lesons) שנעשה בשיתוף עם נוער חירש. היא הוקלטה בשנת 2002 בכנסית סנט תומאס בלייפציג בה, במשך שנים רבות, עבד באך ובה הוא גם קבור. נערים חרשים או בעלי לקות שמיעה כבדה שרו את הקנטטה מס' 147 של באך: “לב ושפתיים ומעשה וחיים” (Herz und Mund und Tat und Leben). בין היתר שרו הילדים את הטקסט המבקש מישו שישמע את קולם כחלק מהידוי הנוצרי. בדומה לעבודות נוספות של זמייבסקי, גם כאן יש נסיון להתגבר על נכות, להתעלם ממנה, אולם המאמץ הזה סופו בכישלון ומי שמתבקש לעשותו הוא הצופה - מאזין שמתבקש להתגבר על המוסכמות החברתיות המגדירות את גבולות הנורמליות ולהיות מסוגל לקבל את הנכות. בשיחה עם סבסטיאן שיצ'וקי מגדיר זמייבקי את הדרך בה אנשים ללא מגבלה מקבלים את בעלי המגבלה כ”טרור של הנורמליות”, רק כאשר האחרונים מחקים התנהגות נורמלית הם זוכים בכרטיס הכניסה לעולמם של הכל ’מוגבלים’.

העבודה מטשטשת את הבהירות של הטקסט המושר, הכישלון של הזמרים, הופך אותו לבלתי מובן אולם המאמץ הגופני, הנסיון לשיר במדויק, המתבטא בהבעות הפנים

decadry lettering that is pasted on a plywood board painted with black acrylic (the work belongs to the Tel Aviv Museum).

The motivation for this joint effort stemmed from the artists' disappointment that the 'siren' is silent, that it would be possible to equip her with a voice, and so we have helped engineer the soundtrack by Yossi MarHaim. The soundtrack is broadcast by a strip of magnetic tape that travels along the enlarged body of the fish-bird image. And so the sound, as manifested in a physical object (the tape strip), passes through two loudspeakers located at both ends of the installation thus creating a recurring loop that is then heard through the two loudspeakers; and the vocal repetition gives the siren her voice. The soundtrack is made up of recordings of voices of the groans and efforts expelled by first rate female tennis players (in this case, Venus Williams and Maria Sharapova) during their tennis match. Their voices were digitally processed in various ways, but the work is analog in nature. It is a product of the actual friction of the tape strip and the magnetic playing pin, a technique that is no longer used as tape recorders become obsolete⁶.

A Twenty-two foundation letters: three mothers, seven doubles, and twelve simples. Three mothers: Alef, Mem, Shin: a great mystery, concealed, marvelous and magnificent whence emerge fire, wind [air, spirit, breath], and water, whence everything was created. Seven doubles: Bet, Gimel, Dalet, Kaf, Peh, Resh, Tav, which are to be pronounced in two tongues: Bet, Tav, Gimel, Ghimel, Dalet, Dhalet, Kaf, Khaf, Peh, Feh, Resh, Rhesh, Tav, Thav, a pattern of hard and soft, strong and weak. The doubles represent the contraries [syzygies]. The opposite of life is death, the opposite of peace is evil [or 'harm'], the opposite of wisdom is foolishness, the opposite of wealth is poverty, the opposite of fruitfulness is barrenness, the opposite of grace is ugliness, the opposite of dominion is slavery.

B In Benjamin's 'The Task of the Translator' he focuses on language without content. Translation is a form of expression that not does transfer meaning but rather tries, as much as possible, to provide syntax and the form in which the target language expresses ideas. True translation must be transparent; it does not hide or obscure the original but presents a pure language that is strengthened by the source language and enlightens it. Translation within source languages must influence the target language - it must change and modify it, it must bring the two closer together by bringing them both closer to the pure language. ("Sefer Yetzira", Chapter 2)

C Benjamin's approach to language is similar to that of Marshall McLuhan's approach to media, where he wants to shift the focus of research to media itself and not the content it carries (*Understanding Media: The Extensions of Man*, published in 1964).

¹ Adriana Garcia Galan © 2007
Beatbox: Fatima Mabrouk "Faty", David Térosier "David X".

² The Danish Arts Council's Committee for Visual Arts.

³ Courtesy of the artist; Matt's Gallery, London; Galerie Hohenlohe, Vienna; The British Council

⁴ Dawn Chorus was commissioned by Picture This and BALTIC Centre for Contemporary Art, and was supported by the Wellcome Trust.

⁵ Courtesy of the artist and Foksal Gallery Foundation.

⁶ Texts by Orit Kruglanski, from "Eleven Short Texts for my Psychopath Lover, And Some Other Nights".

⁷ Special thanks to Igor Haletski. Project initiator Neta Eshel.

ובתנועות הגוף משאיר את המשמעות של היצירה נוכחת. הקול והזמונה מייצרים במשותף משמעות שאינה ניתנת לביטוי, כזו הנמצאת בין הטקסט המקורי של הקנטטה, למקום אחר אשר אינו ניתן לביטוי אך קל להבנה⁵.

ב"לשון אחר" מתעדים **רומי אחיטוב ואורית קרונלנסקי** הקראה של סיפורים בשפת הסימנים ומוסיפים את התרגום שלה בכתוביות (טקסטים קצרים שנכתבו על ידי אורית קרונלנסקי - אחד עשר טקסטים קצרים לאהוב הפסיכופת שלי, וכמה לילות אחרים). העבודה עוסקת במובגלות של השפה ככלי להבעה ולהשמעה. היא מציעה מרווח בין אבני היסוד של השפה הווקאלית- צליל, חלל שבין המילים, על ידי טקסטים המוגשים בו זמנית בשתי שפות - עברית כתובה ושפת סימנים עברית. הצפייה בעבודה היא תהליך הפענוח המתבצע בשני צירים - בין מילה כתובה למילה מסומנת. התרגום בין שתי השפות הוא מינימלי מבחינה סמנטית ומעצבי בהתאמה כמעט מושלמת כל הבעה נופית למקבילה הכתובה שלה. כך נשאר לצופה לפענח את העבודה דרך המרווח או הפער שבין המילה והתוכן שהיא נושאת לבין ההבעה הגופנית המייצגת אותה והפער ביניהם⁶.

בעבודות שהוזמנו לתערוכה מתבצע תהליך של פירוק, של השתייה, של תרגום ושל העברה ובניה אשר עוסק באופן שבו שפה יכולה להעביר תוכן אך במקביל אנו מנסים לשאול דרך התערוכה האם או כיצד שפה מסוגלת להעביר את מה שאינו ניתן להעברה ליבטיטו, השפה בעבודות אלו מופקדת לאבני סידה, הלהבות, למילים – לסאונד שהוא חומר הנלם דרכו מתגלה הרובד צורני גם הוא דרך תקשורת.

+++++

לפרויקט הפזורה הוזמנה עבודה מאת יוסי מרחיים ומיכל נאמן "הנקודות החזקות ביותר" (The Loudest Points).

ה"נקודות החזקות ביותר" מורכבת מהדפסה מוגדלת של עבודה שעשתה על ידי מיכל גאמן ב-1977 ונקראת "הבשורה על פי הציפור" ("הדג מאמין בציפור"). בקולואז מצורפים צילום של ראש ציפור אל צילום של גוף דג, כך שנוצר דימוי של ישות היברידית, חדשה, מעין "סירנה". החומרים של העבודה המקורית הם צילומים מתוך אנציקלופדיה של Natural History (כתובית לטרסט שמודבקות על דיקט צבוע באקריליק שחור. (העבודה שייכת למוזיאון ת"א).

המוטיבציה לעבודה הנוכחית היתה התחושה שחבל שהסירנה הזו אילמת, שניתן לצייד אותה בקול, וכך נוצר פסקול על ידי יוסי מרחיים. הפסקול מושמע מרצועה של טיפ מגנטי המטיילת על פני הגוף המוגדל ($2,5\% \times \text{מטר}$) של דימוי הדג-ציפור, כך שגם הקול נהיה גוף חומרי (רצועות הטייפ). הרצועה עוברת דרך שני רשמקולים שממוקמים בשני קצוות ההחצבה ויוצרת loop החוזר על עצמו ומושמע בו זמנית על ידי שני מגברים המחוברים לשני הרשמקולים, חזרה וזקאלית שמשמיעה את קולותיה של הסירנה. פס הקול מורכב מהקלטות של קולות מאמץ ואנחות משמיעות טינסיאיות מהדגדג הראשון (במקרה הנוכחי ונוס ויליאם ומירה שאראפובה) במהלך משחק טניס ביניהן. קולותיהן עברו ערידים דיגיטליים מנוונים אך העבודה בכללותה היא אנלוגית. פס הקול אינו מושמע ממחשב אלא ממעבר פיזי של רצועת הטייפ דרך ראש גנינה מגנטי, טכניקה שאינה מקובלת יותר, משום שהשימוש ברשמי הקול הולך ונעלם.⁷

א) (כ"ב אותיות יסוד, חקקין חצבין שקלין צרפין והמירין וצר בהן נפש כל היציר וכל העתיד לצור: (ו) (כ"ב אותיות יסוד, חקוקות בקול, חצובות ברוח, קבועות בפה בחמש מקומות, אחה"ע בומ"ץ דטלנ"ת מסעשר"ץ גיכ"ק (גרון וח"ר זה ישפיל זה ירום ושאר המוצאות הם באמצע לפיכך סדרם דרך האותיות הראשונות):

(ז) כ"ב אותיות יסוד קבועות בגלגל בר"א שערים, חזר גלגל פנים ואחור, סימן לדבר אין בטובה למעלה מענ"ג ואין ברעה למטה מנ"ע:

(ח) כיצד שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב', חוזרות חלילה, נמצאו יוצאות ברב"א שערים, ונמצא כל הדבור וכל היצור יוצא מהם, ונמצא כל היצור יוצא בשם אחד: "

Walter Benjamin, "The Task of the Translator" B
הוא של בעזרת ביטוי. התרגום כל מעביר משמעות אלא מעביר, קרוב ככל האפשר, את התחבירי ואת הדור לשפה רעיונות לשפת היעד. תרגום אמיתי צריך להיות שקוף – כל אדם מסתיר את המקור אך נותן להבנת הטקסט, וכאילו מתחזקת דרכו, להאיר את המקור. בתרגום בידי שפות המקור צריכה להשפיע על הייעד, לשנות אותה, לשכלל אותה, לקרב בייחוד על ידי קירוב שתייהן לשפה המקור.

בה עצה ולא בתכנים אותם היא מעבירה. (Understanding Media: The Extensions of Man, published in 1964)

¹ אדריאנה גרסיה גלאן © 2007. ביטבוקסרים: פאטימה מברוק "פאטי", דיויד טרוסיי "דיויד X".

² בסיוע המחלקה לאמנות פלסטית של המועצה הדנית לאמנות.

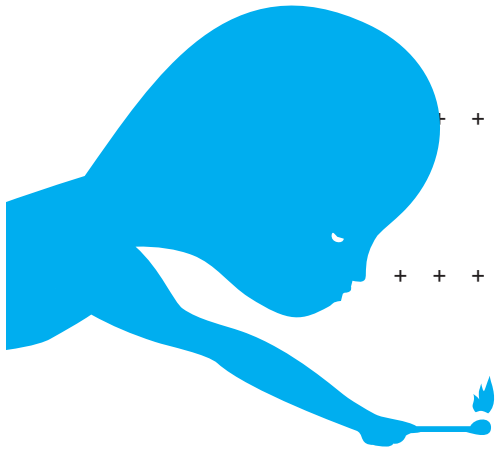
³ באדיבות האמנית; גלריה מטס, לונדון; גלריה הוהנלוה, וינה; המועצה הבריטית לתרבות

⁴ העבודה הופקה בסיוע של Picture This ומרכז BALTIC לאמנות עכשווית ונתמכה ע"י קרן ה-Welcome.

⁵ באדיבות האמן וגלריה "פוקסל".

⁶ טקסט של אורית קרוגלנסקי מתוך "אחד עשר טקסטים קצרים לאהובי הפסיכופת ולילות אחרים".

⁷ תודה מיוחדת לאיגור חלצקי, יוזמת העבודה - נטע אשל.

הופעות

CONCERTS

ה- Polwechsel וה- Rova Saxophone Quartet והוא ממשיך לנגן בהרכבים גדולים כגון Butch Morris' London Skyscraper וה- EX Orkestra, בנוסף לקונצרטים יחד עם Fred Frith, Jin Hi Kim, Toshimaru Nakamura ו- Derek Baile. lmth.tsoverp@tsoverp.nitellub/ln.yretsanom.www + www.johnbutcher.org.uk

EDDIE PREVOST AND JOHN BUTCHER

Eddie Prevost, Master of Disorientation, drummer, founding member of AMM (with composer Cornelius Cardew, guitarist Keith Rowe and others). Prevost defined a new improvising ethos closer to European 'art' forms than jazz. AMM performed the political resonances of freedom in music without descending into populism and influenced a generation of improvising, rock, pop and noise musicians. Prevost has endeavored to capture the AMM aesthetic in words through lectures, articles, and workshops. His book of essays 'No Sound Is Innocent' articulates what he refers to as meta-music.

Butcher's music ranges through free improvisation, various structurings, personal compositions, multitracked saxophone pieces and live electronics, amplification and feedback. He toured and broadcast around the world and was featured in the BBC programme 'Date with an Artist'. Compositions include pieces for Chris Burn's Ensemble, the Polwechsel and the Rova Saxophone Quartet and he continues to play in large groups such as Butch Morris' London Skyscraper and the EX Orkestra - to duo concerts with Fred Frith, Jin Hi Kim, Toshimaru Nakamura and Derek. www.johnbutcher.org.uk + www.monastery.nl/bulletin/prevost/prevost.html

++++
++++
++++
++++
++++
++++
++++

ברוצמן - פליאקאס - וורטמולר

פיטר ברוצמן, מרינו פליאקאס ומייכל וורטמולר

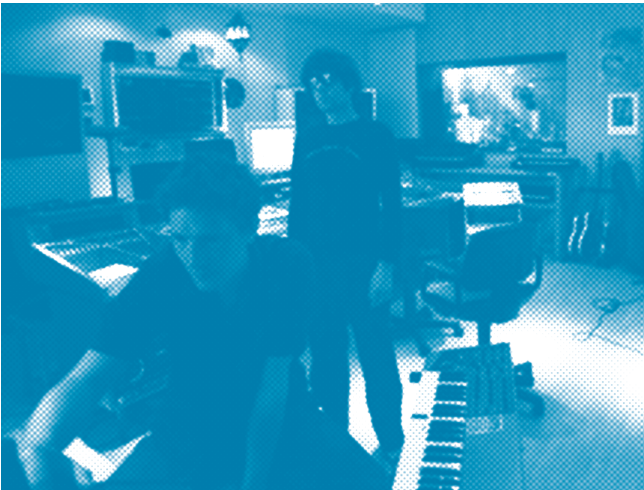
בביקורות על קונצרטים של שלישיית ברוצמן משתמשים בביטויים כמו "חוויה שאיננה ניתנת לתיאור", "אנרגיה מרוכזת" ואפילו "תקיפות של בולדוזר". האלבום האחרון של השלישייה נקרא "Full Blast" וזה בדיוק מה שהם מתכוונים לספק בהופעה. השלישייה מחברת אנרגיות עם מסורת הנגינה העוצמתית שפיתחה לאורך השנים; פיטר ברוצמן מכבד את ארבעים שנה במגוון להקות והרכבים (Chicago Tentett, Sonore ו- Last Exit) בנוסף להופעות יחיד. פליאקאס הסעיר את הקהל בהופעה ב- Enjoy Jazz Festival יחד עם להקת Steamboat Switzerland. וורטמולר ניגן ג'ז חופשי עם להקת המפורסמת Alboth.

www.efi.group.shef.ac.uk/mbrotzmn.html

לשיאים חדשים עם שילוב ייחודי של קקופוניות רעש, שברי מנגינות ומרידה כנגד כל המוסכמות. הם מייצרים מוסיקליות חדשה ושבים ומעוותים אותה פעם אחר פעם. עיצורים מוסיקליים מולחנים בקפידה מייצרים טרקים עשירים ומגוונים. הטרקים שלהם קושרים אותם למוסיקת המודרניזם והרמיקסים לסצנת הדאנס. עשרה אלבומים מחתרתיים ומספר גדול של רמיקסים כולם בנויים בניגוד לציפיות- אמביאנט והאוס ב- Vulvaland משנת 1994, מוסיקת קלאב מובנית יותר ב- Laora Tahiti בשנת 1995, מוסיקה אלקטרונית נאיבית ומשעשעת יחד עם צליל קרן וגיטרה אקוסטית באלבום היאורגני של שנת 2000 Niun Niggung ודקירות קוליות מחודדת ב- Idiology. אלבומם האחרון- Radical Connector משנת 2004, מביא תשעה שירים בעלי גוון פופי עם מקצב כבד יותר שנשען על מלודיות קוליות ותיפוף של שותפם מזה שנים Dodo Nikishi. moc.sramnoesuom.www

MOUSE ON MARS

Mouse On Mars present dense, detailed music hovering between radical experimentalism and timeless pop. Of the few to stand the test of time, constantly reinventing themselves, bringing electronica to new heights with a unique blend of sound annihilation, fragmented melodies and a loathing of conformity, they create a new musicality, re-twisting them into myriad distortions. Their sound links them to the club-music scene, and their remixes with the dance-music world, with albums and remixes of ambient-house ectoplasms of 1994's Vulvaland and 1995's more structured Laora Tahiti, flighty and funny electronics, spluttering horns and acoustic-guitar samples of 2000's "organic" Niun Niggung to sonic porcupine quills in Ideology. Radical Connector (2004) further granulated the MoM aesthetic into nine vaguely pop-oriented songs, heavier on the beats and increasingly hinging the tunes on the vocals and drumming of longtime collaborator Dodo Nikishi. www.mouseonmars.com

++++
++++
++++
++++
++++

אדי פרבוסט וג'ון בוצ'ר

אדי פרבוסט נחשב למלך הדיסטורשן, מתופף וממייסדי להקת AMM (יחד עם המלחין קורנליוס קרדו, הגיטריסט קית' רו ואחרים). פרבוסט הגדיר מחדש סגנון אלטרוי הדומה יותר ל'סגנון אמנותי' אירופאי מאשר ג'ז. AMM החדירו את התהודה הפוליטית של החירות למוסיקה מבלי להתדרדר לפופוליזם. הם להקה שהשפיעה על דור שלם של מוסיקאים מתחום הרוק, הפופ, האלתור והג'ז. פרבוסט מסביר את האסתטיקה המוסיקלית של AMM במילים, ולכן הוא מרצה, כותב מאמרים ומעביר סדנאות. קובץ מאמריו- 'No Sound Is Innocent' מתאר את מה שהוא מכנה "מטה-מוסיקה" (meta-music).

ג'ון בוצ'ר- המוסיקה של בוצ'ר נעה בין אלטר חופשי, סוגי מביניות שונים, קומפוזיציות אישיות, קטעי סקסופון מרובדים, השמעות אלקטרוניות חיות, אמפליפיקציה ופידבק. הוא לימד ושידר בכל העולם והופיע בתכנית ה-BBC 'יאיון עם אמן'. בין יצירותיו כלולות קומפוזיציות ל- Chris Burn's Ensemble,

פאוסט

ד"ר הרווה פרון, וורנר דירמאייר, גיימס הודסון, גיימס ג'ונסטון

אחת הלהקות הגרמניות החשובות ביותר ומהאבות המייסדים של הרוק התעשייתי. מאז הופעת הבכורה שלהם ב- 1971 הם הדוגמה לאופוזיציה ברוק, יחד עם הנרי קאו. פאוסט מומלצת אך ורק במנות קטנות ולא לבעלי לב חלש, שהרי הם סכנה לשפיותו של ה-proghead המצוי. מממציאי הקראוטרוק ומורדים בנשמתם, פאוסט הפכו לאחת הלהקות החשובות של המאה-20. יחד עם קאן וקראפטוורק, הם המציאו מחדש את מוסיקת הפופ כצורת אמנות אירופאית בשנות ה-70 המוקדמות. חברת התקליטים "פולידור" כמעט כלאה אותם בסטודיו במשך שנתיים בזמן שחוללו מהפכה בשיטת ההפקה המוסיקלית; הם ערכו ניסויים ברעש תעשייתי, יצרו גלי סאונד משונים ומהפנטים, התענגו על קולאז'ים מוסיקליים מחתרתיים

ונגעו בכמעט כל סגנון מוסיקלי אפשרי, לעיתים באותו זמן ממש. הם אף מצאו זמן להקליט קצת פופ אטמירי או מוסיקת אמביאנט מעודנת. פאוסט השפיעו על Brian Eno, Joy Division, Cabaret Voltaire, Test Department, Neubauten, My Bloody Valentine, Julian Cope ולהקות טכנו רבות. המוסיקה שלהם עדיין רלוונטית ועדכנית ונשמעת כאילו הוקלטה השבוע, ולא לפני עשור.

FAUST

Jean-Herve Peron, Werner Diermaier, James Hodson, James Johnston

FAUST are considered one of the most important German groups and the founding fathers of Industrial Rock. Debuting in Hamburg, 1971, they epitomize Rock in Opposition, along with Henry Cow. FAUST is not for the faint-hearted and is recommended in small doses because they endanger the sanity of the average proghead. Inventors of 'Kraut Rock', iconoclasts extraordinaire, Faust are key figures in 20th century music. In the early '70's, along with Can and Kraftwerk, they re-invented pop music as a specifically European art-form. Virtually imprisoned by Polydor in their studio for two years, they revolutionized the whole process of musical production; they improvised with industrial noise, generated bizarre hypnotic grooves, indulged in shockingly willful studio-based collages, and dabbled with every conceivable musical genre, sometimes simultaneously! Occasionally they found time for a burst of satirical pop or occasional waves of delicate ambience. Faust influenced Brian Eno, Joy Division, Cabaret Voltaire, Test Department, Neubauten, My Bloody Valentine, Julian Cope and many Industrial and Techno bands. The music has retained its immediacy and relevance - it sounds as if it was recorded last week, not last decade.

++++
++++
++++
++++

מאוס און מארס

מאוס און מארס מייצרים מוסיקה רב-שכבתית, מפורטת ודחוסה הנעה בין ניסיוניות קיצונית ופופ. מהלהקות הבולדות העומדות במבחן הזמן, מאוס און מארס מנשכים להמציא עצמם מחדש ולהביא את מוסיקת האלקטרוניקה

TaaPet

Binya Reches and Aviad Albert created TaaPet in 1997. The duo released four albums under the Jerusalem label Fact Records. They returned to the dance scene a year ago after years of silence and now celebrate a decade of collaboration.

+++++

טריז איגור קרוטוגולוב

איגור קרוטוגולוב, רוסלן גרוס, חגי פרשטמן

איגור קרוטוגולוב (בס, קולות, ניוז) הוא מלחין ישראלי צעיר, אמן ומוסיקאי, המוכר בישראל ובחו"ל בזכות פרויקטים אוונגרדיים שונים, ביניהם להקת הרוק האוונגרדית "Kruzenshtern and Parahod", תזמורת הצעצועים "Karate Band" ופרויקטים נוספים. קרוטוגולוב יצר מספר עבודות אלקטרו-אקוסטיות הנעות בין ניוז צורם ולחנים אלקטרו-אקוסטיים מלאי חן. טריז איגור קרוטוגולוב (רוסלן גרוס - קלרינט, קלרינט בס; חגי פרשטמן - תופים וכלי הקשה) הוא הרכב אלתור חדש המשלב רוק אוונגרדי, ג'ז חופשי ואלתור ניוז.

+ www.parahod.net + www.myspace.com/krutogolov

IGOR KRUTOGOLOV TRIO

Igor Krutogolov, Ruslan Gross, Hagai Fershtman

Igor Krutogolov (bass, vocals, noise) is a young Israeli composer, artist, and musician, known both in Israel and abroad for various avant-garde projects like avant-rock band "Kruzenshtern and Parahod", "Karate Band" toy orchestra and many others. He has also produced several electro-acoustic works, from harsh noise to graceful electro-acoustic composition. The Igor Krutogolov Trio (Ruslan Gross - clarinet, bass clarinet, Hagai Fershtman - drums, percussion) is Igor's new free improvising project combining avant-rock, free jazz and noise improvisation. + www.myspace.com/krutogolov + www.parahod.net

+++++

משינפבריק

Machinefabriek הוא מוסיקאי ואמן גרפי מהולנד שעוסק במוסיקה מאז 1996. הוא הוציא תריסר אלבומים בקצב קדחתני ומהמם את הקהל עם שילוב של אמנות סאונד וצעצועי נגינה מעובדים, גיטרות ומכשירי חשמל ביתיים. כעת הוא משלב בין סאונד-נמצא וחומרים המוקלטים מראש יחד עם נגינה חיה כדי לייצר סביבה מוסיקלית דחוסה ומופשטת.

MACHINEFABRIEK

Machinefabriek is a Dutch musician and graphic designer who has been making music since '96. Releasing dozens of recordings at a frantic pace, he bedazzles his audiences with a mixture of sound art and processed toy instruments, guitars and domestic appliances. He now incorporates found sound with pre-recorded material and live instrumentation to create dense and abstract sonic environments.

+++++

מאלוקס

אייל תלמודי, חגי פרשטמן

MALOX הוא דואט אנרנטי במיוחד אשר מדגיש (ומבודד) שני אלמנטים מוסיקאליים חשובים - קצב ומנגינה. השילוב בין נגינת אפאק להגשה אתגרית של מנגינות ומקצבים מסגנונות שונים יוצר צליל חדש ומקפיץ אשר לא נשמע כל יום במערכת הביתית שלכם. MALOX שואלת את המוסיקה שלה מקצוות העולם ומעניקה לה פרשנות מקומית, ישירה ולעיתים אנרגיית, כיאה לשני מוסיקאים הפועלים בתפר בין החדש לישן, בין המתוכנן למאולתר או בין היפה למכוער.

+++++

גל ומאורין

גל תושיה ודוד עובדיה, הידועים גם בשם הבמה גל ומאורין, פועלים ביחד משנת 2002. מקימי הלייבל תדר שאחראי על הפקות שונות של אמנות סאונד בארץ ובעולם. הצמד מנן מוסיקת דרונים (משטחי סאונד) מינימליסטית ואפלה. בפסטיבל הפזורה גל ומאורין ישתפו פעולה באופן חד פעמי עם האמן ההולנדי Machinefabriek שחתום בלייבל האנגלי העולה typerecords.

+ www.tedermusic.com

GAL & MAURIN

Gal Tushia and David Ovadia, also known by their stage names Gal and Maurin, have been working together since 2000. They founded the label "Teder" that produces various sound art in Israel and abroad. The duo produce drone music (surface sounds) that is minimalistic and dark. In this 'Ha'Pzura' festival they will collaborate for a one-time performance with the Dutch artist Machinefabriek signed by the rising English label typerecords. + www.tedermusic.com

+++++

קיר נורינגר

קיר נורינגר, יליד ניו יורק, 1976 כיום חי ויוצר בהאג. סקסופוניסט אלתור ומלחין מוסיקה אלקטרונית ואקוסטית. נורינגר מפרסם מאמרים, אוצר קונצרטים, בונה מייצבים ועושה סרטי וידאו. עבודתו היא תוצר התנגדותו להתנהגות ההרסנית שמפגינה ומאמצת התרבות השלטת. הוא למד בארה"ב, בריטניה, פולין והולנד. + www.myspace.com/kneuringer

KEIR NEURINGER

Keir Neuringer was born in New York in 1976 and lives and works in the Hague. He is active as an improvising saxophonist and a composer of electronic and acoustic music. He also writes texts, curates concerts, and makes videos and installations. His work is a manifestation of his opposition to the destructive behavior exhibited and accepted by the dominant culture. He studied in the US, UK, Poland, and the Netherlands. + www.myspace.com/kneuringer

+++++

טפט

ההרכב טפט הוקם בשנת 1997 על ידי בניה רכס ואביעד אלברט. הם הוציאו ארבעה אלבומים בלייבל הירושלמי Fact רקורדס וחזרו בסערה לרחבות הריקודים לפני כשנה, אחרי שנים של שתיקה. טפט יחגגו השנה עשור להיווסדם.

BRÖTZMANN - PLIAKAS - WERTMÜLLER

Peter Brötzmann, Marino Pliakas, Michael Wertmüller

We come across terms like "ungraspable experience", "concentrated energy" or, best of all, "bulldozing forcefulness" when we read concert critiques of Peter Brötzmann, Marino Pliakas and Michael Wertmüller. Their current album is titled "Full Blast" as the trio synthesizes energy as well as their own immense playing cultures. Over the last forty years, the free jazz legend Peter Brötzmann seems to have been an unfading presence in diverse, exiting constellations (Chicago Tentett, Sonore, Last Exit), as well as a soloist. Marino Pliakas created furor with his band Steamboat Switzerland in last year's Enjoy Jazz Festival.

Michael Wertmüller played hardcore free jazz with his legendary band Alboth! + www.efi.group.shef.ac.uk/mbrotzm.html

+++++

פיליפ ג'ק

פיליפ ג'ק למד אמנות חזותית, החל לעבוד עם פטיפונים ולעסוק במוסיקה אלקטרונית בשנות ה-80, הכין פסי קול, עבד בלהקות מחול ותיאטרון וגם הופיע בקונצרטים סולו. עבודתו המוכרת ביותר-'Vinyl Requiem' זכתה ב-Time Out Performance Award בשנת 1993. לאחרונה גם חזר לעסוק במיצבים של אמנות חזותית שכללו 6-80 פטיפונים, כולל מיצב הנקרא 'Off-The Record' שהכין ל-Sonic Boom בגלריית הייוד בלונדון (2000). ג'ק משתמש בתקליטים ופטיפונים ישנים ומנגן בהם כאילו היו כלי נגינה וכך הוא יוצר שפה אישית. השפה מתפתחת עם כל הוספת צליל וגם מניעה ומגדירה את המוסיקה המתנגנת וכך יוצרת אמנות- ולא גימיק. עבודתו הגדולה ביותר (בשיתוף עם לול סרגינט) כללה פטיפונים, 9 מקרני שקופיות ושני מקרני 16mm, הוצגה ב-Union Chapel בלונדון (1993) וזכתה ב-Time Out Performance Award. Vinyl Coda I-III, שהוזמנה על ידי Bavarian Radio (1999), זכתה בפרס-Karl Sczuka Foderpreis for Radio Art. ג'ק הציג ב-Bluecoat בליברפול, בגלריית הייוד בלונדון, בגלריית Hamburger Bahnhof בברלין וב-ZKM בקרלסרו. לאחרונה הופיע בפסטיבל האמנות הבינלאומית בבנגקוק. + www.philipjeck.com

PHILIP JECK

Philip Jeck studied visual arts, started working with record players and electronics in the early 80's, made soundtracks, toured with dance/theatre companies as well as his solo concert work. His best known work "Vinyl Requiem" (with Lol Sargent) won Time Out Performance Award for 1993. He has also returned to visual art installations using 6-80 record players including "Off The Record" for Sonic Boom at The Hayward Gallery, London [2000].

Jeck works with salvaged records and record players and plays them as musical instruments, creating an intensely personal language that evolves with each added part of a record while moving and transfixing music, producing art- not gimmick. His largest work (with Lol Sargent) comprised record-players, 9 slide-projectors, and 2 16mm movie-projectors, performed in The Union Chapel, London, 1993 and received a Time Out Performance Award. Vinyl Coda I-III, commissioned from Bavarian Radio [1999] won the Karl Sczuka Foderpreis for Radio Art. He works as a visual artist, incorporating sound and showing installations at The Bluecoat, Liverpool, Hayward Gallery, London, The Hamburger Bahnhof Gallery, Berlin and ZKM, Karlsruhe. Recently he performed at The Bangkok International Art Festival. + www.philipjeck.com

ERAN SACHS

Eran Sachs is a composer, improviser, sound-artist and curator in Jerusalem. Originally from a classical background, he turned his attention towards Metal and Modern music and now plays his self-developed system, the No-Input-Mixer regularly in the Doom-Dub-Noise outfit Lietterschpich and John Zorn's "Cobra" improvising ensemble in Israel.

As a sound-artist his works tend to fuse the sonic with the political, as in the case of "Yannun Yannun", which portrays the harassment of Palestinian villagers by fanatic right-wing settlers. In this 'Ha'Pzura' festival he will be collaborating with three musicians in an electro acoustic improvisatory performance: Anna Zaradny and Robert Piotrowicz from Musica Genera in Poland and Ariel Shibolet.

+ www.myspace.com/eransachs

Seventeen Migs of Spring

alternative music scene. He plays regularly with the Israel-New York based guitarist Eyal Maoz and is also Albert Bagar's bass player.

Haggai Fershtman is one of the busiest drummers in Israel today, a member of various bands (Midnight Peacocks, The Girls, Katamine, etc.) and also in several improvisational ensembles (duets with Ariel Shibolet and Joseph Shprinktack).

Seventeen Migs of Spring

SEVENTEEN MIGS OF SPRING/O.B.E.Y.

Seventeen Migs of Spring - מורכבת מנטליה 'גורפה' גורפינקל, קונסטנטין '76-ק' גרביס ולב '74-ב' בומשטיין. המוסיקה שלהם היא שילוב של השפעות תרבותיות, פילוסופיות ומוסיקליות שונות שלעיתים מנוגדות אלו לאלו ולכן קשה להגדיר את סגנונם. כל אלבום או הופעה חיה היא התנסות חד פעמית ייחודית לגמרי.

O.B.E.Y. החלו דרכם ב-2002 כאשר Grim DarVeter (גיונס) ו-Gore Insinirator (סמית) חלקו בירה וגיונס בפאב לונדוני. הם ביקשו לשחות נגד התלם של מוסיקת קרן. האלבום הראשון שלהם נקרא-"Ultra Heavy Low Frequency Variations" וב-2005 הם הוציאו אלבום שני-"Romance of Misanthropy", אלבום של נויז ריפינג מחתרתי שהיווה מעין תגובת נגד לתקופה בה התעללות של המטא-טראש הבלתי קדוש התרחשה. Seventeen Migs of Spring VS O.B.E.Y.: 'התקפה חסרת פשרות על הדת המאורגנת' הוא שם הביניים של ההופעה שתוצג בפסטיבל הפזורה.

SEVENTEEN MIGS OF SPRING / O.B.E.Y.

Seventeen Migs of Spring members are Natalya "Gurfa" Gurfinkel, Konstantin "K-76" Gervis, and Lev "B-74" Boomshtein. Their music is a mixture of different, often conflicting cultural, philosophical, and musical influences, which is hard to categorize and label. Each release and live appearance is unique and never repeated. O.B.E.Y began in 2002 while Grim DarVeter [Jones] and iGore Insinirator (Smith) were sharing a pint and spliff in a London pub. They meant to swim in the ain'tstream of horned music. Their first album was "Ultra Heavy Low Frequency Variations" and in 2005 they created their horned'n'heavy album, titled "Romance of Misanthropy", representing pure underground riffing noise terror, and pay-back for the era when anti-holy thrash metal abuse took place.

Seventeen Migs of Spring vs. O.B.E.Y.; Totally Uncompromising Assault On Organized Religion is the tentative name of the performance at 'Hapzura'.

Seventeen Migs of Spring

ערן זקס

ערן זקס הוא מלחין, מאלתר, אמן סאונד ואוצר בירושלים. בעל רקע במוסיקה קלאסית, זקס החל להתעניין במוסיקת מטאל ומוסיקה מודרנית וכיום מנגן במכשיר שפיתח בעצמו הנקרא No-Input-Mixer ב- Doom-Dub-Noise , בליטר שפיר ובהרכב אלתור "Cobra" של גיון זורן. בעבודות הסאונד שלו זקס נוטה לערבב את הקולי והפוליטי, כמו בעבודתו "Yannun Yannun" בה מוצגים מתיישבים ימנים קיצונים מטרידים בני כפר פלסטיני. בפסטיבל הפזורה הוא יעבוד בשיתוף עם עוד שלושה אמנים: אנה זרדני ורוברט פייטרוביץ ממוסיקה גינרה (פולין) ואריאל שיבולת. www.myspace.com/eransachs

מניגון יהודי עממי מזרח אירופאי דרך לחנים מקוריים מארץ הקודש ועד ריקוד נשם אפריקאי, המכליל הדרוס והפראי מקסים בפשטותו ושואב את המאזין לתוך טקס טראנס דתי קדום.

MALOX

Eyal Talmudi, Haggai Fershtman

MALOX features an extremely energetic musical event which highlights and isolates two basic elements of music – melody and rhythm.

The Punk attitude and challenging performance, the different styles of melodies and rhythms create new and danceable sounds which you don't get to hear on your home stereo every day.

MALOX borrows musical influences from around the globe and plays it with a local, honest and partly aggressive interpretation, as you would expect of two musicians who create juxtapositional music that blends old-new, written-improvised and ugly-beautiful. From Eastern-

Jewish-folk Nigun and original compositions of the Holy Land to the African rain dance, the simply wild, compressed, and charming result sweeps the listeners into an ancient trance.

Yoni Silver, Iftach Kadan, Gabi Meir, Haggai Fershtman

הרביעיה של החמישיה

יוני סילבר, יפתח כדן, גבי מאיר, חגי פרשטמן

הרכב חדש אשר הופיע לראשונה במסגרת פסטיבל לילה לבן 2007 וזכה לביקורות נלהבות. המוסיקה שלהם היא חיבור בין גינה המבוססת על אילתור חופשי קבוצתי לבין מסגרות קומפוזיטריות מובנות. אחד המאפיינים העיקריים של עולם הצלילי הוא נטייה להעמדה מאסיבית של שכבות סגנוניות שונות עד לגבול הרעש ולעיתים מעבר לו.

יוני סילבר - נשפך, כנר ומלחין. פעיל במסגרות מוסיקליות שונות - בין improv לרוק ל-circus core (הבילויים, twenty four limbs orchestra ועוד). במסגרת "הפזורה" 2006 הציג את עבודת הסולו הראשונה שלו "Gezoophinkst".

יפתח כדן - גיטריסט. ניגן (יחד עם שאר חברי ההרכב) בחמישיה של אלברט בגר ובהרכבים נוספים על ציר האילתור החופשי הגיא והניז. כמו כן פעיל כגיטריסט קלאסי והמנהל לשעבר של מועדון המוסיקה האלטרנטיבי "הגדה השמאלית". גבי מאיר - קונטרה-בסיסט וגנן stick-bass. פעיל בסצנת המוסיקה המאוולתרת לנוויה. מנגן באופן קבוע בהופעותיו בארץ של הגיטריסט הישראלי-ניו-יורקי אייל מעוז וכמו כן נגן הבס הקבוע של אלברט בגר. חגי פרשטמן - מתופף. אחד מהנגנים הפעילים בארץ. חבר בלהקות רבות (Midnight Peacocks, The Girls, Katamine ועוד), ובהרכבים מבוססי אילתור חופשי (דואטים עם אריאל שיבולת ועם גיזף שפרינצק).

THE QUINTETS' QUARTET

Yoni Silver, Iftach Kadan, Gabi Meir, Haggai Fershtman

A new ensemble that first performed in the Tel Aviv 'White Night' Festival of 2007 and received rave reviews for their performance. TQQ music strikes a balance between free group improvisation and structured compositions. Their sound is often produced by massively piling layers of various styles on top of each other to the very point of creating noise and at times tipping beyond that point.

Yoni Silver is a musician (wind instruments, violin) and composer, active in various projects ranging between improv, rock and circus core (Ha'biluim, Twenty Four Limbs Orchestra, etc.). In the 2006 'Ha'Pzura' festival he showcased his first solo work- "Gezoophinkst". Iftach Kadan is a guitarist. He has played (along with other TQQ members) in the Albert Bagar Quintet and in other free improvisational, jazz and noise ensembles. He is also a classical guitarist and the former manager of the alternative music club the "Left Bank".

Gabi Meir plays contrabass and stick-bass and is active in the

מוסיקה גינרה

פייטרוביץ, אנה זרדני

פייטרוביץ הוא אמן מוסיקה ניסיונית, נויז ואלתור חופשי, מלחין וממקימי מוסיקה גינרה ופסטיבל גינרה. הוא משתמש בסניטיסיר אנלוגי במחקר הקולי שלו וניגש לגיטרה ככלי להפקת מוסיקה- הוא מנגן בה בעזרת קשת, חתיכות מתכת, נייר, מנוע וכמעט כל חפץ אחר. הוא עסק בנויז כבד, מטאל אוונגרדי ואימפרוביזציה. לבסוף הוא חבר לזרדני והתמקד באלתור חופשי ומוסיקה ניסיונית ויחד הם הפכו לאחת הלהקות הניסיוניות החשובות בפולין. אנה זרדני- נגנית סקסופון, מאלתרת ומלחינה. מוסיקאית בעלת הכשרה קלאסית, זרדני החלה להתעניין במוסיקת אנדרגראונד והצטרפה ללהקת נויז ניסיוני. היא חוקרת גישות קוליות חדשות, כולל שימוש במוסיקה אלקטרונית ובמחשבים, ובנוסף היא מלחינה ויוצרת מיצבי סאונד ומיצבים אור-קוליים.

ממקימי מוסיקה גינרה, כיום היא מנהלת את החברה יחד עם פייטרוביץ.

מוסיקה גינרה מארגנת את ה- International Festival of Improvised and Experimental Music וגם קונצרטים, תערוכות, אירועים ופסטיבלים.

+ www.musicagenera.net

MUSICA GENERA

Piotrowicz, Anna Zaradny

Piotrowicz is an active experimentalist in the noise and free-improv scene, studio composer, and co-founder of Musica Genera label and festival. Piotrowicz uses an analog synthesizer to work on sonic

research and treats the guitar as a sound source- to play he uses bow, metal, paper, engine, anything. He dealt in hard core, noise, avant-garde metal and improvisation until establishing Genera with Zaradny and focusing on free improvisation and experimental music to become one of most important experimental bands in Poland.

Anna Zaradny is a saxophone player, improviser, composer. A classically trained musician, she became involved with the underground scene and joined an experimental noise rock group. She searches for new

אריק שפירא

אריק שפירא- מלחין מוסיקה מודרנית אלקטרונית ואקוסטית. עניינו העיקרי כמלחין וחוקר נמצא בביקורת ערכי מוסיקה היסטוריים ומציאת חלופות העשויות להוביל לדפוסים חדשים בקומפוזיציה מוסיקלית. שפירא ממיר צורות מוסיקליות מסורתיות במבנים מוסיקליים חדשים, מצרף לשפה המוסיקלית המקובלת ביטויים חדשים של ניגון וכוונון ומבסס קשר שונה וחדש בין התפקידים המסורתיים של מנגינה וליווי.

ARIK SHAPIRA

Arik Shapira is a composer of electronic and acoustic modern music. Shapira's main interest as a composer and researcher consists of the critique of historical musical values and the discovery of alternatives which may result in new paradigms for musical composition. For instance: traditional musical forms may be superseded by different manifestations of musical structure; musical discourse may assume new modes of intonation and tuning; the traditional role attributed to melody and accompaniment may be superseded by a different relationship between these components etc.

+

סטפן שניידר - MAPSTATION

Mapstation הוא פרויקט יחיד של סטפן שניידר מדיסלדורף. שניידר יוצר בזירה הבינלאומית של המוסיקה האלקטרונית מזה עשור וגם חבר בשלישייה 'To Rococo Rot' מברלין/דיסלדורף. המוסיקה של Mapstation שותלת צלילים אלקטרוניים בחיי היומיום. Mapstation הופיעו בכל רחבי אירופה בשנים האחרונות. אלבומם האחרון- 'Distance Told Me Things To Be Said' הוא ניסיון להשמיע גרסה מלאכותית של מוסיקה אפריקאית מסורתית. ההופעה בארץ תכלול טרקים חדשים.

MAPSTATION - STEFAN SCHNEIDER

Mapstation is the solo project of Stefan Schneider from Düsseldorf. He has been working in the international field of electronic music for more than a decade and is also a member of the well known Berlin/ Düsseldorf trio 'To Rococo Rot'.

The music of Mapstation is a proposal for electronic sounds in everyday situations. Concerts in public places all over Europe took place in the past few years. The recent album 'Distance Told Me Things To Be Said' is an attempt to play an unauthentic electronic version of traditional African music. New material will be presented in the concerts in Israel.

+

דורה דול

דורה דול, לא-מוסיקאית מאדינבורו, בילתה את רוב שנות ה-90 בהסתה למהומות וייצור תווה ובוהו בלהקה שלה Prick Decay (שם ששונה אחר כך ל- Decaer Pinga). כיום היא מופיעה בצמד Hockyfrilla, ויוצרת באמצעות פטיפונים, צעצועים, הקלטות, קולות ועוד גרוטאות.

+ www.myspace.com/hockyfrilla

DORA DOLL

An Edinburgh based non-musician, Dora Doll spent most of the 90's causing confusion and chaos in her band Prick Decay (later Decaer Pinga). She now performs in the duo Hockyfrilla, usually contributing turntable, toys, tapes, vocals, and various other junk.

+ www.myspace.com/hockyfrilla

+

אריאל שיבולת

נגן סקסופון סופרן, מאלתר ומלחין. נולד בישראל ב-1972, קיבל הכשרה מוסיקלית קלאסית, ניגן בצילו והחל לנגן בסקסופון ב-1992. בשנת 2004 הקליט את אלבומו הראשון ומאז הוציא אלבומים נוספים בשיתוף עם חברות הקלטה שונות. שיבולת חבר למספר מוסיקאים ישראלים ובינלאומיים והיה חבר ב- "Kadima Collective" למוסיקה מאולתרת ו- "Tel-Aviv Art Ensemble". שיבולת הוא מייסד תזמורת המאלתרים הישראלית, מרכז ומנהל אמנותי של מפגשי תל אביב החודשיים ומנגן בשנים האחרונות ברחבי ישראל, ארה"ב ואירופה.

ARIEL SHIBOLET

Soprano saxophone player, improviser and composer born in 1972 in Israel, Shibolet played the cello and had classical education in his youth and started playing the saxophone in 1992. In 2004 he recorded his first album and has recorded for different labels since, collaborating with Israeli and international musicians. He is a member of the "Kadima Collective" for improvised music and the "Tel-Aviv Art Ensemble". Founder of the Israeli Improvisers Orchestra, Shibolet is also organizer and art director of the monthly Tel Aviv Meetings. In recent years he performs regularly in Israel, the United States and Europe.

+

פנדה פורן

הצמד הירושלמי פנדה פורן מפעילים את הלייבל העצמאי וולוואנג, שמתפקד כפלטפורמה להוצאת יצירותיהם החל מ-2003. מהאפוסים האקלקטיים של תחילת דרכם (2004, "A DJ Set by Panda Porn"; 2003, Hibernating) ועד האלבום האחרון שיצא השנה "Rarities" מקשר קו שמתמודד עם הגבול שבין האנאלוגי לדיגיטאלי, בין הרעש לשקט ובין הגולמי למעובד תוך חיפוש מתמשך אחר זיקוקן של סאונד. + www.futurevessel.com/woolwung

PANDA PORN

The Jerusalem based duo Panda Porn run the independent label Woolwung, using it to release their albums since 2003. From the eclectic mix of epics that were their first attempts ('ADJ', 'Hibernating', 'Set by Panda Porn') and through the frayed 'Rarities' album recently released there is always the struggle between analog and digital, between noise and silence, between raw and processed in the search for a refined sound. + www.futurevessel.com/woolwung

+

sonic approaches, including electronics and computers and also creates sound installations, audiovisual installations and composes music. She established and runs the Musica Genera label with Piotrowicz.

Musica Genera organises the International Festival of Improvised and Experimental Music, as well as concert series, exhibitions, events and festivals. + www.musicagenera.net

+

טיוי בודהס

יובל הרינג, מיקי טריאסט

הבודהאס מנגנים שילוב של כיוונים הודיים, רוקנרול ומקצבי דאנס אורגאניים. הסט שלהם מינימליסטי וכולל מערכת תופים של 3 חלקים ו-2 מגברי גיטרה. בנובמבר יצאו לסיבוב הופעות ראשון של חודש באירופה שכלל כ-20 הופעות.

TV BUDDHAS

Yuval Herring, Micki Triast

The Buddahs play a musical blend of Indian influences, rock n' roll and organic dance beats, using only a three-piece set of drums and two guitar amps. In November they left for their first month-long tour in Europe that included twenty performances. They will soon release their first single.

+

בלאד סטריאו

דיכל'ן ניוקיס וקארן קונסטנס הם צמד אמנים מבריטון שיוצרים מזה שנים בסצנת מוסיקת האנדרגראונד הניסיונית, בין היתר בהופעות של- prick decay, decaer pinga, smack music 7, polly shang kuan band, ceylon mange וגם בשביל חברת ההקלטה האגדית Chocolate Monk. הם מפיקים סבך הכרתי אורגני של צליל זורם וחופשי, מוסיקה אלקטרונית, צלילי מיתר, עיוותי הקלטות שונות ושירה פראית.

BLOOD STEREO

A Brighton based duo of Dylan Nyoukis and Karen Constance have for many years been operating in the UK's experimental underground, in such acts as prick decay, decaer pinga, smack music 7, polly shang kuan band and ceylon mange, not to mention the cult label Chocolate Monk.

BS is a vast organic brain tangle of freeform sound, electronics, bowed springs, tape manipulation and feral sound poetry.

+ chocolatemonk.co.uk/BS.htm

+

הפרעות סאונד

SOUND INTERVATIONS

קאתי ואן אק

Hearing Sirens

קאתי ון אק היא מלחינה ואמנית סאונד, עבודותיה כוללות קומפוזיציות לכלי נגינה ומוסיקה אלקטרונית חיה, וגם הופעות עם חפצים שהיא עצמה בונה. העבודה מבוססת על שני הפירושים למילה 'סירנה'. הסירנה היא אישה מיתולוגית (בעלת גוף ציפור וראש אישה שעניהם מייצרים רעש) המזהירה מפני אסון עתיד לבוא וידועה מאז ימי קדם בשל שירתה היפה. חסרי אוזניים מול הפיתוי, גברים שעמעו את זמרתה קיפחו את חייהם. הסירנה כמייצרת רעש גם מזהירה מפני אסון ולכן מהווה כלי הישרדות. באמצעות דיסק מנוקב ומסתובב נוצר צליל ייחודי שמהווה נקודת מוצא אקוסטית, חזותית וקונספטואלית לעבודה. מאחר וסירנות נשמעות לעיתים קרובות בישראל, הופעה זו מוקדשת לצלילים הזרים לצלילי הסירנה- רשרוש כנפי הפרפר ונעימות תיבות נגינה. + www.cathyvaneck.net

CATHY VAN ECK

Hearing Sirens

Cathy van Eck is a composer and sound artist. Her work includes compositions for instruments and live-electronics as well as performances with (self-made) sound objects.

Hearing Sirens is a work based on two of the applications of the word siren. The siren is a mythological woman (bird body and woman's head as noise makers) warning against disaster and known in antiquity for their beautiful singing. Unable to resist them, men who heard them perished. The siren as a noisemaker is used to warn people against catastrophe and thus is a survival tool. Using a rotating disk with holes, it creates a particular sound - both an acoustic, visual, and conceptual starting-point for this piece. Since in Israel sirens are heard often, this performance is dedicated to sounds not normally heard from sirens - the wings of butterflies and the sounds of small music boxes. + www.cathyvaneck.net

++++
++++

אדווין ואן דר היידה

Radioscape

אדווין ואן דר היידה הוא אמן סאונד, מרחב ואינטראקציה. חוקר את תחום המוסיקה, מציג שפה מוסיקלית המוגדרת מחדש ואינה קשורה בהכרח למוסיקת קונצרטים מוכרת, אלא כוללת מייצבים, הופעות או סביבות מובנות.

Radioscape היא סביבה אלקטרומגנטית בהשתתפות הקהל - מבין אקוסטי עם תיזר משרדים בו כל משרד מייצר סביבת סאונד אלקטרומגנטית משלו. בעוד הצופה נכנס ומנווט דרכו במבוך של גלי רדיו, הרסיבר קולט את הסאונד של כל המשרדים שמשדרים על אותו תדר. הצלילים מתערבבים בריסבר כדי לייצור קומפוזיציה ייחודית ומשתנה. הצופה מתהלך בעבודה. + www.evdh.net

EDWIN VAN DER HEIDE

Radioscape

Edwin van der Heide is a sound, space, and interaction artist, exploring the medium of music, presenting a re-defined musical language that does not necessarily relate to the concert music, and resulting in installations, performances, or environments. Radioscape is a participative electromagnetic environment - An acoustical labyrinth where the visitor can enter an area with twelve transmitters, each producing its own electromagnetic sound field. As visitors navigate their way through this labyrinth of radio-waves, the receiver picks up sounds emitted by different transmitters, all broadcasting on the same frequency. These mix in the receiver, creating constantly changing balance and a unique composition. As one walks, one sound will slowly takeover from the previous while for example a third one is present in the background. The sound already transforms by moving only a couple of meters. The city is turned into sound and visitors create their own soundscape. The sounds are inspired on CB patterns and SW tuning sounds. Never literally referring but nevertheless creating one whole complex dynamically changing, multi-dimensional environment. + www.evdh.net

תקווה מורוואטי, דייוויד הינדמן, ספנסר קייזר

Sonic Body Pong

אמנים ומעצבים היוצרים חוויות מרחב-קוליות. עוסקים בפיתוח תובנות חושיות של מרחב ומשחק. מורוואטי היא מעצבת, חוקרת, מפיקת קונצרטים ובמאים זוכת פרסים. הינדמן הוא גיטריסט, מוסיקאי ובונה ממשקים של משחקי וידאו אלטרנטיביים. קייזר הוא אמן סאונד ומעצב ממשק. Sonic Body Pong היא עבודה המבוססת על משחק הווידאו הקלאסי של חברת אטארי, אך בלי המסך. המשחק מתקיים בעזרת חוש השמיעה- שומעים היכן נמצא הכדור והגוף כולו מתפקד כמחבט. הכדור עצמו נוכח אך ורק באמצעות צליל- כלומר זהו מצב סאונד מרחבי הנקבע על פי נטיית ראשם ומיקומם של השחקנים במגרש. על השחקנים להחליט כיצד לנוע בהתבסס על שמיעת הכדור המתקרב. + תודה מיוחדת לגראזי גיקס, יובל קדם (גליליאו) ולבית הספר היוסדי 'ביאליק'.

TIKVA MOROWATI, DAVID HINDMAN, SPENCER KISER

Sonic Body Pong

Morowati, Hindman and Kiser are artists and designers who develop spatial audio experiences and are interested in augmenting human perceptions of space and play. Morowati is a designer, researcher, concert producer and award-winning filmmaker. Hindman is a guitarist, musician and alternative video game interfacer. Kiser is a sound artist and interface designer.

Sonic Body Pong is based on Atari's classic video game Pong - without the screen. You play it solely using your sense of hearing to detect where the ball is and you use your body as the paddle to hit it. The ball is experienced by the players purely through sound - a spatially accurate soundscape which is determined by both the orientation of their heads and their position on the court. They must determine where to move their body based on the sound of the approaching ball. + Special thanks to Garage Geeks and Yuval Kedem ("Galileo"), and to "Bialik" Elementary School.

++++
++++

מרקוס קואטס

בשם תושבי העיר חולון

דרך הסרטים וההופעת שלו מנסה קואטס להגדיר מחדש את המהות האנושית על ידי מחקר של התודעה. בפסטיבל הפזורה הוא יציג מגוון הופעות פסדו-דתיות והופעה מרכזית אחת ביכר ויצמן בחולון. במוקד ההופעה 'בשם תושבי העיר חולון', יעמוד ניסיון לבסס מחדש את הקשר העתיק של אזור כיכר ויצמן עם בעלי החיים והציפורים שחיו בו בעבר. קואטס ינסה דרך דיבור עם נשמות אלו והאדהדה לחייה העכשוויים של העיר, למצוא את התשובות לשאלות שנשאל על ידי ראש העיר.

MARCUS COATES

On Behalf of the People of Holon

Marcus Coates' film and performance process aims to re-present definitions of humanness through the investigation of consciousness.

Coates will be seen in Holon with scattered shamanic performances and one central performance in Weizman Square. The focus of his performance will be to establish an ancient connection with the defined area in Weizman Square - with the animals and birds that once occupied this place. It is by communicating with these spirits and an empathy with the contemporary life of Holon that he will attempt to find answers to the questions posed to him by the Mayor of the city.

++++
++++

יעקה דה בור

סוירים מודרכים

הסוכנות הממשלתית לתכנון וארגון עתידי של דה בור, ס.ט.ג.פ., תומכת בממשלת הולנד בעזרת מחקרים אמפיריים בנושא חיים חברתיים שיתופיים. מטרת הסוכנות היא להציג גישות חלופיות וקונסטרוקטיביות לפתרון בעיות

חברתיות. יעקה דה בור למדה בין היתר באקדמיה לאמנות בכרוננגן. היא מתעניינת בשוטטות הסיטואציוניסטית, במצבים ומרחבים זנוחים, נשכחים ובלתי אהודים.

דה בור תערוך סיורים מודרכים במרכז הישן של חולון. הסיורים יעסקו במערכות בדיוניות הקיימות בשכונות העיר, אך בדומה לסיטואציוניסטים היא לא תתמקד באנשים עצמם אלא תיקח אותם לסיור בדיוני בעיר שלהם. + www.staatsorgaan.nl

JETSKE DE BOER

Guided Tours

De Boer's Governmental Agency for Future Organization and Planning, S.T.O.P., supports the Dutch government with empirical research into social cohabitation. The objective of S.T.O.P. is to approach social problems from alternative, more constructive points of view. Jetske de Boer studied at the Art Academy of Groningen and the Piet Zwart Institute in Rotterdam, among other places. De Boer displays a penchant for the situationist *dérive*, for the generally unnoticed, unloved places in the city.

Guided tours will be led by de Boer around the old city center of Holon. Guided tours are given about imaginary systems existing in neighbourhoods, but like the situationists Jetske does little with the people themselves and instead takes them on imaginary tours of their cities. + www.staatsorgaan.nl

++++
++++

יעל דוידס

End On Mouth

יעל דוידס עוסקת בגוף האנושי כחפץ, מרחב ומבנה אדריכלי. היא יוצרת עבודות העומדות בפני עצמן אך גם משמשות אמנים להופעות שונות. המופע מבוסס של שתי קופסאות עץ גדולות סגורות. בתוך הקופסאות נמצאים שלושה מוסיקאים ושלושה שחקנים. אלו מנגנים ומשחקים כרועי ברך בתוך הקופסאות במהלך המופע כשהקהל אינו מודע כלל למצבם. בינתיים מסתובבים עשרים סבלים בקהל וממתינים לתחילת המופע. ברגע הנכון הם מרימים את הקופסאות ונעים במרחב בכוריאוגרפיה מסונכרנת כאשר מילים וצלילים בוקעים מהקופסאות. + www.akinci.nl

+ מוסיקה - אראל פז + מוסיקאים: רועי ברנדייס: חצוצרה. עוזי פיינרמן: גיטרה. מאיה דוניץ: שירה. + משחק - תלמידי הסטודיו לאמנויות הבמה, תיאטרון חולון סטודנטים: היולי עטרי, אריאל אלקריף, שלומי מלול, שי חיימוביץ.

Yael Davids

End On Mouth

Yael Davids is an artist dealing in the human body as object, space and architecture. She creates autonomous works of art, yet as objects they are also used by performers.

'End on Mouth' is a performance centered on two closed, big wooden boxes. Enclosed within them are three musicians and three actors. Rather uncannily, they perform and play on their hands and knees from within these boxes, unbeknownst to the audience. Among the audience, around twenty dedicated and trained carriers stand and wait for the performance to start. On a pre-decided cue they advance and lift the boxes. They move around the space according to a specific choreography synchronized with the words and music coming from within the boxes. + www.akinci.nl

+ Music - Erel Paz + Musicians: Roy Brandis: Trumpet. Uzi Feinerman: Guitar. Maya Dunietz: Vocals. + Actors - students of the studio for stage arts, the Holon Theatre. Students: Hyuli Atari, Ariel Elkarif, Shlomi Malul, Shay Haimovich

++++
++++

מאיה דוניץ, אריאל אפרים אשבל

תחיית המתים, קטסטרופה

מאיה דוניץ היא פסנתרנית ומלחינה ישראלית. נולדה בתל אביב וייסדה את מקהלת גבעול. יש לה הכשרה בינתחומית באמנות ומוסיקה והיא למדה בהוואנה, קובה וב- New School University בניו יורק. דוניץ הלחינה את

המוסיקה להצגה 'נרעינים' שכתב אריאל אשבל, שזכתה בפרס ראשון (הצגה טובה ביותר ופס קול טוב ביותר) בפסטיבל עכו. דוניץ תצין שני מיצבי סאונד. בסופר 'האחים מרסלי' תוצג העבודה תחיית המתים ובחניון של הבניין ברחוב הנשיאים 3 תוצג העבודה קטסטרופה בשיתוף אריאל אפרים אשבל.

+ תודה ליניב פרידל על העזרה + תודה לסופר 'האחים מרסל'

MAYA DUNIEZT, ARIEL EFRAIM ASHBEL

Et Resurrexit, Catastrophe
Maya Dunietz is an Israeli pianist and composer. Dunietz was in born in Tel Aviv and is the founder of the Givol Choir. She has an interdisciplinary background in performing arts and music, having studied in Havana, Cuba and at the New School University in New York. Dunietz was the Musical Director of the play, 'Garinim,' a play by Ariel Ashbel, which won first prize (Best Play and Best Original Music) in the Akko Theatre Festival. Dunietz will present two sound installations. In the "Ha'ahim Marsel" Market, the work Et Resurrexit will be heard and in the underground parking, 3 Hanesi'im Street, the work Catastrophe (collaboration with Ariel Efraim Ashbel) can be heard.

+ Thanks to Yaniv Fridle for the help + Thanks to "Ha'ahim Marsel" market

+ + + + +

+ + + + +

מיכל רוטשילד, מיכל רינות, ליאור וינשטיין

הנדנדה הצוחקת
רוטשילד היא אמנית המשתמשת בתנועה ככלי ביצירתה וחוקרת את יחסי הגומלין בין צליל, מרחב וזמן. רינות היא מעצבת אינטראקציה המתמקדת בעיצובים המאתגרים את החושים, בעיקר שמיעה ומגע. וינשטין הוא מהנדס אלקטרוניקה נלהב המנהל פרויקטים של הנדסה תעשייתית ביום וחוקר יוזמות חנוניות בלילה.

הנדנדה הצוחקת היא מיצב אינטראקטיבי הנראה כמו נדנדה רגילה לגמרי. כשמתיישבים על הנדנדה, היא צוחקת. ככל שמתנדנדים וככל שעולים גבוה יותר, כך הנדנדה צוחקת יותר חזק. בשיא הנדנוד הנדנדה צוחקת צחוק פרא. המיצב מקשר בין חווית התנועה לחווית הצחוק. זה מעגל סגור: הנדנוד גורם לנדנדה לצחוק וצחוק הנדנדה גורם לאדם לצחוק בתגובה. הנדנדה הצוחקת מכילה רכיבים אלקטרוניים אך אינה חפץ אלקטרוני. משתמשים בה כבנדנדה רגילה לחלוטין והטכנולוגיה מוסיפה לה מימד חדש.

+ www.michalri.net

MICHAL ROTHSCHILD, MICHAL RINOTT, LEOR WEINSTEIN

Laughing Swing
Rothschild is an artist who uses movement as a fundamental motif in her creative work, exploring its relationships with sound, space and time. Rinott is an interactive designer whose work focuses on design that challenges the senses, especially sound and touch. Weinstein is an enthusiastic electronic engineer who leads industrial electronic projects by day and explores geek projects by night.

Laughing Swing is an interactive installation that looks like a simple, regular swing. When you sit on it, it chuckles. As you swing, it laughs, and the higher you go, the harder it laughs. At the peak of its swinging it laughs wildly. The swing connects the experience of movement with the experience of laughter. It is a cycle: By swinging the person makes the swing laugh, and this laughter causes the person to laugh in response.

Laughing Swing contains technological components, but it is not a technological object. It is used exactly as a regular swing, with technology adding a new aspect.

+ + + + +

+ + + + +

מיכל רינות, רועי בן סירא

כיסאות מוזיקליים
רינות- מעצבת אינטראקציה עם הכשרה בפסיכולוגיה קוגניטיבית שמתמקדת בעיצובים המאתגרים את החושים, בעיקר שמיעה ומגע. בן סירא- פסנתרן, מלחין, מורה וראש המחלקה למוסיקה ב- MUZIK. עד לאחרונה היה האוצר של גלריית בציו.

כיסאות מוזיקליים- עבודה שהופכת פסל רגיל לחוויה מוזיקלית משותפת. בהתבסס על משחק הילדים המוכר, העבודה מביאה פן חדש לפעולה הפשוטה של ישיבה ובוחנת את השימוש בטכנולוגיה כדי להוסיף מימד עדין של משחק לחיי היומיום.

MICHAL RINOTT, ROEE BEN SIRA

Musical Chairs
Michal Rinott is an interactive designer with a background in cognitive psychology. Her work focuses on design that challenges the senses, especially sound and touch.

Roe Ben Sira is a pianist, composer, teacher, and head of the Music

Language Department at "MUZIK". He was until recently the curator of the Baccio Cafe Gallery.

Musical Chairs transforms a mundane bench into a collaborative musical experience. Building on the familiar children's game, it brings the common act of sitting down into a new dimension. Musical Chairs explores the use of technology to add a subtle layer of play to the everyday.

+ + + + +

+ + + + +

אורי קצנשטיין

תיירתמדי
יניגיה בירד בוריס נגד קריפטיק גיפ | זוג עורג אבקות | המופע הלילי - המכונה החדשה.

תכנית רדיו באורך 16 דקות / מיקס צניעות. מיועד לשמיעה באוטובוס.

אורי קצנשטיין חי ועובד בתל אביב ומלמד בחוג לאמנות באוניברסיטת חיפה. עבודות המיצב המוקדמות שלו הוצגו דרך קבע באתרי מיצב ותיקים כגון הקיטשן ונו סה נו. עבודות הפיסול, הוידאו והמיצב שלו הוצגו בביאנלה של סאן פאולו (1991), הביאנלה של וונציה, הביאנלה של בואנוס איירס, והביאנלה באיסטנבול.

URI KATZENSTEIN

Prepetualtourist
Ninja bird Boris vs. cryptic jeep | Both yearning powders | The late show – The new machine.

This is a 16 min. radio show/humble mix. To be played on a bus.

Katzenstein, born 1951, lives and works in Tel Aviv. His early installations were seen on a regular basis in legendary installation sites such as The Kitchen and NO SE NO. His sculptures, video art and installations have been exhibited throughout the years in the San Paulo, the Buenos Aires, the Venice and the Istanbul Biennales.

+ + + + +

+ + + + +

אורי דרומר

חול
חול הוא מופע המשלב מוזיקה למקהלה ואנימציה. המופע מתכתב עם שירי חול והפרחת שממה ישראלים ושואבת את השראתה מכתבי הפילוסוף היהודי יליד מצרים אדמונד גיאבס תוך עיסוק בהוויה ובתרבות הישראלית העכשווית.

+ המרכז למוסיקה ואמנויות עיש שטיינברג. + מנהלת: מעיין לינב + רכז המוזיקה: טל בן אור + מבצעים: מקהלת הילדים העירונית - חולון + ניצוח: ביאטריס בר + נגנים: אורלי נבא, ניא דהן, טטיאנה ביידר, אסיה לושקין. + יעוץ מוזיקלי: דניאל קסטנבוים, יוסי מרחיים + עריכת וידא:תן שוינברג + אנימציה: אורן יבנין + עריכה מוזיקלית למקהלה ולרביעייה: נחום לבובסקי

+ תודה: דנה טל, קובי אור

ORI DRUMER

Sand
Sand is a performance that combines choir music and animation. The work correlates to Israeli songs about sand and the myth of bringing life to the Israeli wilderness. The work was inspired by the Egyptian-born Jewish philosopher Edmond Javes. 'Sand' deals in the culture and reality of Israeli life today.

+ The Steinberg Music and Arts Center. + Director: Ma'ayan Linav.

+ Music Dep.: Tal Ben-Or + Performers: The Holon Children + Chorus conducted by: Biatris Bar. + Musicians: Orly Gabay, Guy Dahan, Tatiana Baider and Asia Lushkin + Musical consultant: Daniel Castenboim, Yossi Mizrahi + Video Editing: Hen Sheinberg + Animation: Oren Yavnin + Musical Editing: Nahum Lebovski +Thanks to: Dana Tal and Kobi Or

+ + + + +

+ + + + +

תנועה ציבורית

המבצע לשחרור חולון
תנועה ציבורית נוסדה בנובמבר 2006 על-ידי דנה יהלומי ועומר קריגר. התנועה מתעניינת באפשרויות הפוליטיות והאסתטיות הטמונות בקבוצת אנשים שפועלת יחד. תנועה ציבורית לומדת ומייצרת כוריאוגרפיות של ציבור, צורות של סדר חברתי, טקסים פומביים וסמויים במרחב ציבורי.

תנועה ציבורית תקיים סדרה של פעולות לביסוס השליטה במרכז העיר חולון. הפעולות יכללו הרעשות, הפגנות נוכחות, מצעדים, גילוי שמחה, תקריות אלימות בהן יהיו מעורבים בני אדם וכלי רכב, שימוש במערכת הכריזה העירונית והשתלת דממות בלב העיר. למשך שלושת ימי המבצע יועברו לתנועה ציבורית הסמכויות לאכיפת החוק והתקנות המקומיות. בתום המבצע

תקיים תנועה ציבורית טקס רשמי בכיכר ויצמן בעיר בנוכחות תושבי העיר ואורחים.

+ מנהיגי התנועה: עומר קריגר ודנה יהלומי. + חברי התנועה: כרמית בוריאן, יולה גדרון, רחל חגיגי, מעין חורש, גלי ליברידר, עדילי ליברמן, סער סקלי, מיכאל רוסמן. + תודה לחברת גל-אור + www.publicmovement.org

PUBLIC MOVEMENT

The Mission to Free Holon
Public Movement was founded in 2006 by Dana Yahalomi and Omer Krieger. The movement seeks to investigate the political and aesthetic possibilities that exist in a group of people acting together. Public Movement studies and produces public choreographies, forms of social order, overt and covert rituals in the public sphere.

Public Movement will implement a series of actions in order to gain control of Holon's city centre, including disrupting the peace, manifestations of presence, parades, demonstrations of joy, violent incidents involving humans and vehicles, use of the city PA system and injecting silence into city central. For the three days of the mission Public Movement will be granted the authority to enforce law and local regulations. With the completion of the mission, Public Movement will conduct an official ceremony in Weizmann Square in Holon with the people of Holon and various guests.

+ Movement leaders: Omer Krieger and Dana Yahalomi. + Movement members: Carmit Burian, Yula Gedron, Rachek Hagigi, Ma'ayan Livraider, Adili Liberman, Saar Sakli and Michael Rossman.

+ www.publicmovement.org + Thanks to: Gal-Or company

+ + + + +

+ + + + +

ג'וזף שפרינצק

מחשבותיו של רחוב יוסף שפרינצק
בתוך "קפל זמן" שנפער ליד מרכז חולון, ברחוב יוסף שפרינצק, נפגשות שתי תודעות במרחק ארבעה דורות. פעולתו של אמן הפרפורנס ג'וזף שפרינצק תנסה לעורר לחיים את התודעה של הרחוב הנושא את שם לידתו כדי שישמע בקול את מחשבותיו שאבדו בתהום הנשייה. מפגש מהורהר בין מקום חסר קול, אדם חסר מקום וקולות שאינם במקומם. + תודה ליוסף שפרינצק

JOSEF SPRINTZAK

The Thoughts of Joseph Sprinzak Street
Inside a "wrinkle in time" suddenly opening up near the center of Holon on Josef Sprintzak Street, perceptions meet across the distance of a four generational gap. The performance artist Josef Sprintzak will attempt to revive the awareness of the street that bears the name of his birth so that it may give voice to those thoughts lost throughout time without end. This is a thoughtful meeting between a silent place, a placeless man and incongruous voices.

+ Thanks to Yossef Sprintzak

+ + + + +

+ + + + +

1. **Adriana Garcia Galan** אדריאנה גרסיה גלאן
2. **Eva Koch** אוה קוך
3. **Imogen Stidworthy** אימוג'ן סטידוורת'י
4. **Marcus Coates** מרקוס קואטס
5. **Artur Zmijewski** ארתור זמייבסקי
6. **Romy Achituv and Orit kruglanski** רומי אחיטוב ואורית קרוגלנסקי
7. **Yossi Mar Haim, Michal Naaman** יוסי מרחיים ומיכל נאמן

HAPZURA - THE ISRAELI CENTER FOR DIGITAL ART, HOLON
WORKS IN TRANSLATION - 13/12/2007 – 1/3/2008

The Israeli Center for Digital Art, Holon
 16 Yirmyahu St., Holon. tel: 03-5568792
 Gallery Hours: Tue-Wed: 16:00-20:00 | Thur: 10:00-14:00 | Fri-Sat: 10:00-15:00
info@digitalartlab.org.il / www.digitalartlab.org.il
www.digitalartlab.org.il/hapzura

Curators: Eyal Danon, Galit Eilat | **Artistic Director** (concert series): Ilan Volkov | **Administrative Management:** Nir Sagiv | **Artistic Consultant** (Dutch musicians): Dani Meir | **Assistant Curators:** Maya Pasternak | **Community Relations:** Ran Kasmy Ilan & Daniel Weiman | **Production:** Haim Burshtein | **Assistant Producer:** Dor Guezl | **Production for Mouse on Mars:** Alina Feldman

English Translation: Mor Kasmy Ilan
Design Concept: Guy Saggee - shual.com
Graphic Design: Neta Shoshani

Documentation crew from Ort Holon High School: Script & Director: Liran Yehezkel | Producer: Monica Molnar | Photographer: Mor Katifa | Editor: Monica Molnar | Environmental Designer: Monica Molnar | Soundman: Artium Brodianski | Interactive: Zohar Mutain

פסטיבל הפזורה - המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
עבודות בתרגום - 13/12/2007-1/3/2008

המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
 רחוב ירמיהו 16, חולון טל: 03-5568792
 שעות נ/ד: 20:00-16:00 | ה': 14:00-10:00 | ו,ש': 15:00-10:00
info@digitalartlab.org.il / www.digitalartlab.org.il
www.digitalartlab.org.il/hapzura

אוצרים: גלית אילת, אייל דנון | **ניהול אמנותי** (הופעות): אילן וולקוב | **ניהול אדמיניסטרטיבי:** ניר שגיב | **ייעוץ אמנותי** (הופעות מהולנד): דני מאיר | **עוזרת לאוצרים:** מאיה פסטרנק | **קשר עם הקהילה:** רן קסמי אילן ודניאל ויימן | **הפקה:** חיים בורשטין | **עוזר הפקה:** דור גז | **הפקה של מאוס און מארס:** אלינה פלדמן

תרגום אנגלית: מור קסמי אילן
תפיסה גרפית ועיצוב: גיא שגיא - שועל
עיצוב גרפי: נטע שושני

צוות צילום של בית הספר אורט חולון: תסריטאי ובמאי: לירן יחזקאל | מפיקה: מוניקה מולנר | צלם: מור קטיפה | עורך: מוניקה מולנר | מעצב סביבה: מוניקה מולנר | שוזרת: זוהר מוטעין | סאונדמן: ארטיום ברודיאנסקי

פסטיבל הפזורה התאפשר תודות לתמיכה ולשיתוף הפעולה של הגופים הבאים
 The HaPzura festival is made possible with the contribution and collaboration of

